

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวรามา “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน”
DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “FATHER IS A BUILDER”

นายบรรณวิจิตร วิลาวรรณ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน”

DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “FATHER IS A BUILDER”

นาย บรรณวิฑิต วิลาวรรณ

Mr. BANVITHIT WILAWAN

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต “ พ่อเป็นคนสร้างบ้าน ”
DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “FATHER IS A BUILDER”

นาย บรรณวิจิตร วิลาวรรณ
Mr. BANVITHIT WILAWAN

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 30 พ.ค. 61

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แซ มังกรวงษ์)

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต “ พ่อเป็นคนสร้างบ้าน ”
DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “ FATHER IS A BUILDER ”

ชื่อ

นาย บรรณวิฑิต วิลาวรรณ

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2560

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แช มังกรวงษ์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้เกิดจากความสนใจในเรื่องของความสัมพันธ์ในครอบครัวของตัวข้าพเจ้าเองในช่วงเวลาหนึ่งที่ข้าพเจ้าพักอาศัยที่หอเพื่อมาศึกษาในระดับปริญญาตรีและการกลับบ้านในช่วงสุดสัปดาห์ ความรู้สึกของการได้กลับมาหาครอบครัวข้าพเจ้าเองในช่วงเวลาสั้นๆ ทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสมองเห็นบริบทพฤติกรรมต่างๆของคนในครอบครัว ระยะห่างในความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในครอบครัว พ่อ แม่ ตัวพี่สาว และตัวข้าพเจ้าเอง ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการเปลี่ยนผ่านของช่วงเวลาต่างๆ ในความสัมพันธ์ของครอบครัวรวมถึงสิ่งของในบ้านที่พ่อชอบนำเอาเข้ามาเก็บไว้เนื่องจากพ่อข้าพเจ้ามีอาชีพซ่อมแอร์ และซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดไม่มีพื้นที่ของตัวเองในการทำงาน และพื้นที่อยู่อาศัยในบ้านข้าพเจ้า

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ นั้น จะไม่สามารถล่องไปได้เลยหากไม่มีผู้สนับสนุนทั้งด้านคำแนะนำ การช่วยเหลือเอื้อเฟื้อต่างๆ และเงินทุนสนับสนุน อันเป็นแรงผลักดันและเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้าในการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ...

บรรณวิฑิต วิลาวรรณ

30 พฤษภาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช

บทที่

1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
ขอบเขตของโครงการ.....	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3

2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล.....	4
การศึกษาแนวคิดที่ได้จากการสัมภาษณ์.....	6
ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่าน.....	7
แนวความคิดจากการค้นคว้า.....	8
วิธีการเล่าเรื่องแบบ Non-linear Narrative.....	9
สัญลักษณ์เชิงเปรียบเทียบในภาพยนตร์ด้านความรู้สึกของตัวละคร.....	9
การวิเคราะห์งานของ Edward Hopper.....	10
แนวคิดจากการค้นคว้าวิเคราะห์แนวความคิดต่อสิ่งแวดล้อมในตัวตน.....	10

3 บทภาพยนตร์

แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์.....	12
ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์.....	14
ประเด็น (Theme).....	14
โครงเรื่องย่อ (Plot).....	14
โครงเรื่องขยาย (TREATMENT).....	14
บทภาพยนตร์ร่างที่ 1.....	17

การปรับปรุงบทภาพยนตร์.....	26
บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์.....	27
4 ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์	
การคัดเลือกนักแสดง.....	37
วิธีการคัดเลือกนักแสดง.....	37
เอกสารข้อมูลนักแสดง.....	38
เอกสารข้อมูลนักแสดงบทบาทพ่อ.....	39
เอกสารข้อมูลนักแสดงบทบาทบอส.....	40
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	42
การกำกับศิลป์.....	43
พลังของสีเขียว.....	43
พลังของสีน้ำตาล.....	44
สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์.....	45
การออกแบบฉากภาพยนตร์.....	46
อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	48
การวางแผนงานประสานงาน.....	49
การกำหนดวันถ่ายทำครั้งที่ 1.....	50
การกำหนดวันถ่ายทำครั้งที่ 2.....	51
การกำหนดวันถ่ายทำครั้งที่ 3.....	52
5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น	
การเตรียมการก่อนถ่ายทำ.....	53
อุปกรณ์บันทึกภาพ.....	53
อุปกรณ์บันทึกเสียง.....	53
มุมกล้องและขนาดภาพ.....	54
การถ่ายทำ.....	56
การกำกับการแสดง.....	57
บล็อกช็อต.....	58
6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
การตัดต่อและการลำดับเรื่อง.....	59
การตัดแบบหยาบ.....	60
การตัดแบบสมบูรณ์.....	64
การเกลี่ยสีของภาพยนตร์.....	70

เสียงในภาพยนตร์.....	71
โปสเตอร์.....	72
เบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	73
รายชื่อทีมงานภาพยนตร์.....	76

7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปในการถ่ายทำภาพยนตร์.....	79
กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์.....	79
กระบวนการเตรียมการถ่ายทำ.....	80
กระบวนการถ่ายทำ.....	80
กระบวนการหลังการถ่ายทำ.....	81
ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	82
ประวัติผู้วิจัย.....	83

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพการสัมภาษณ์พ่อ.....	4
3.1 แสดงอัลบั้มช่วงวัยเด็กของข้าพเจ้า.....	12
3.2 ภาพประกอบแสดงการบันทึกภาพถ่ายโดยวิธี Snap ภาพภายในบ้านปัจจุบัน.....	13
4.1 การฝึกซ้อมการแสดงและการสร้างความเชื่อ.....	41
4.2 ภาพแสดงชุดของบอส.....	42
4.3 ภาพแสดงชุดของพ่อ.....	42
4.4 ภาพประกอบการควบคุมโทนสีที่ใช้ในภาพยนตร์ในภาพยนตร์.....	44
4.5 ภาพประกอบสถานที่บ้านพักที่ใช้ถ่ายทำจริงในภาพยนตร์.....	45
4.6 ภาพประกอบสถานที่หอพักนักศึกษาของบอส ที่ใช้ถ่ายทำจริงใน.....	46
4.7 ภาพประกอบจากการ Block shot ก่อนการถ่ายทำและจากอัลบั้มรูปเก่า.....	46
4.8 ภาพประกอบจากการ Block shot ก่อนการถ่ายทำภายในหอพัก.....	47
4.9 ภาพประกอบจากการ Block shot ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	48
4.10 ภาพประกอบจากการเตรียมก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	48
5.1 ภาพแสดงอุปกรณ์บันทึกภาพ Black Magic Camera.....	53
5.2 ภาพแสดงอุปกรณ์บันทึกเสียง.....	54
5.3 ภาพแสดงอุปกรณ์ไวเลส (Wireless).....	54
5.4 ภาพแสดงอุปกรณ์ไมค์บูม (Microphone Boom).....	54
5.5 ภาพประกอบรูปถ่ายที่บันทึกด้วยโทรศัพท์มือถือ.....	55
5.6 ภาพประกอบจากในภาพยนตร์.....	55
5.7 ภาพประกอบ SEQUENCE 9 ในภาพยนตร์.....	57
5.8 ภาพประกอบการ Block shot กับสถานที่จริงก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	58
6.1 ภาพประกอบการจัดเก็บไฟล์.....	59
6.2 ภาพประกอบการตัดต่อหยาบ (Rough Cut).....	63
6.3 ภาพประกอบการตัดต่อสมบูรณ์ (Final Cut).....	64
6.4 ภาพประกอบการตัดต่อละเอียดแบบสมบูรณ์ (Final Cut).....	69
6.5 ภาพประกอบ Color Palette สำหรับการแต่งสี.....	70
6.6 ภาพประกอบตัวอย่างภาพก่อน - หลังการเกลี่ยสี.....	70
6.7 ภาพประกอบตัวอย่างภาพก่อน - หลังการเกลี่ยสี.....	70
6.8 ภาพประกอบการควบคุมโทนเสียงในโปรแกรม Logic X.....	71
6.9 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน”.....	72
6.10 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน”.....	75

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ภาพนักแสดงที่คัดเลือก.....	39
4.2 ภาพนักแสดงที่คัดเลือก.....	40
4.3 แสดงการวางแผนงานการประสานงาน.....	49
4.4 แสดงกำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 1.....	50
4.5 แสดงกำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 2.....	51
4.6 แสดงกำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 3.....	52
4.4 ภาพประกอบการควบคุมโทนสีที่ใช้ในภาพยนตร์ในภาพยนตร์.....	44

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

จากความสนใจในเรื่องของความสัมพันธ์ในครอบครัวของตัวข้าพเจ้าเอง ในช่วงเวลาหนึ่งที่ข้าพเจ้าพักอาศัยที่หอเพื่อมาศึกษาในระดับปริญญาตรี และการกลับบ้านในช่วงสุดสัปดาห์ สภาวะเปลี่ยนผ่านทางด้านวุฒิภาวะในแต่ละช่วงวัยของข้าพเจ้าเอง การที่เราโตขึ้นในแต่ละปีนั้นก็มักจะมีเหตุการณ์สำคัญ เหตุการณ์เศร้าโศก เหตุการณ์ตึงเครียด ความรู้สึกของการได้กลับมาหาครอบครัวข้าพเจ้าเองในช่วงเวลาสั้นๆ ทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสมองเห็นบริบทพฤติกรรมต่างๆของคนในครอบครัว ระยะห่างในความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในครอบครัว พ่อ แม่ ตัวพี่สาว และตัวข้าพเจ้าเอง ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการเปลี่ยนผ่านของช่วงเวลาต่างๆ ในความสัมพันธ์ของครอบครัว รวมถึงตัวข้าพเจ้าเองในช่วงก่อนที่จะก้าวผ่านสู่วิถีชีวิตใหม่ ช่วงเปลี่ยนผ่านของชีวิตในวัยหนึ่ง สู่อีกวัยหนึ่ง นั่นก็คือ วัยของการทำงานที่เราเองก็ยังไม่สามารถรับมือ และล่วงรู้อนาคตที่กำลังจะเกิดขึ้นได้

ข้าพเจ้าจึงเริ่มคิดอย่างจริงจัง ค้นหาสิ่งที่ตัวเองมีปัญหาจากภายในใจ เรื่องที่ยังคงติดค้าง ภาระหน้าที่ต่างๆที่เราต้องเผชิญในอนาคตและการกลับมาเพื่อดูแลครอบครัวต่อเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน” จึงเป็นเสมือนกระจกที่สะท้อนภาพของครอบครัวของข้าพเจ้า ในช่วงวัยที่กำลังเปลี่ยนผ่าน การกลับไปหาคำตอบของจุดเริ่มต้นในครอบครัว การบันทึกเหตุการณ์สำคัญต่างๆ ผ่านภาพของบรรยากาศ เสียงบรรยากาศภายในบ้าน ความกลัวในการเผชิญเรื่องที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหลังจากที่จะจบการศึกษา ทั้งหมดนี้เพื่อเป็นการบันทึกความทรงจำของช่วงวัยต่างๆของตัวข้าพเจ้าเองและครอบครัว จนถึงปัจจุบันที่ข้าพเจ้ากำลังจะจบการศึกษา และการเริ่มต้นชีวิตใหม่ ที่ข้าพเจ้าประสงค์จะขอเรียกว่า “การเปลี่ยนแปลง”

โดยข้าพเจ้าได้นำเรื่องราวต่างๆ มาลำดับผ่านเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าได้บันทึกไว้ในขณะที่กลับไปค้นหาคำตอบภายในบ้านที่เป็นเหตุการณ์จริง มาเพื่อถ่ายทอดบรรยากาศของความเป็นสังคมนิยม (Realistic) ในความสัมพันธ์ของครอบครัว สะท้อนผ่านมุมมองของข้าพเจ้าในลักษณะของผู้สังเกตการณ์ (Observe) และเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้สึกผ่านสัญลักษณ์ของ (Sign and Syntax) ที่แทนที่กันของความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีหรือเท่าที่ตัวละครในเรื่องนี้จะรู้จักครอบครัวจริงๆ ทั้งหมดถูกถ่ายทอดผ่านการศึกษาศิลปะการผลิภาพยนตร์สั้นเรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน” (Father is a Builder) ความยาว 28 นาที

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ค้นคว้าศึกษาข้อมูลการข้ามการข้ามผ่านช่วงวัย และเรื่องราวประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าเอง ผ่านผลงานภาพยนตร์สั้น
2. ผลิตภาพยนตร์สั้น แนวสัจนิยม เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน” ผ่านภาพ และเสียงเพื่อสะท้อนความจริง
3. เพื่อให้ผู้ชมเชื่อมโยงทัศนคติและประสบการณ์ส่วนตัวของตนเองกับเรื่องราวในภาพยนตร์ในช่วงเปลี่ยนผ่านวัย และความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวครอบครัว “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน” (Father is a Builder) มีความยาว 28 นาที ถ่ายทำด้วยความละเอียดระดับ Full HD 1920 X 1080 พิกเซล (Pixel) โดยศึกษาเกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากครอบครัวของตัวข้าพเจ้าเอง บันทึกเสียงภาษาไทย/English subtitle

ลักษณะของโครงการ

มีลักษณะเป็นภาพยนตร์สั้นแนวสัจนิยม ที่มีเนื้อหาอ้างอิงเกี่ยวกับครอบครัวของข้าพเจ้าเอง และบริบทความสัมพันธ์ของพ่อกับลูก การเปลี่ยนผ่านของช่วงวัย และการกลับมาเพื่อดูแลครอบครัว การที่ตัวเราต้องยอมรับว่าเราต้องโตขึ้นพร้อมกับการแบกภาระที่ต้องเผชิญมากกว่าตอนเป็นเด็กๆ

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

การถ่ายทอดความคิดของคนรุ่นใหม่ที่ต้องประสบพบเจอกับการเติบโตขึ้นอย่าง ที่หลีกเลี่ยงมิได้ และกลัวที่จะตัดสินใจ กลัว...ที่จะใช้ชีวิต

1. ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

- ศึกษาข้อมูลเชิงจิตวิทยาของความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว
- ศึกษาข้อมูลเชิงสัญลักษณ์เพื่อเปรียบเทียบ
- ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์อ้างอิง และการอ้างอิงด้านภาพ

2. ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์
  - รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทภาพยนตร์
  - เขียนโครงเรื่องย่อ (Plot)
  - พัฒนาสู่โครงเรื่องขยาย (Treatment)
  - เขียนบทภาพยนตร์ (Screenplay)
  - เขียนบทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ (Shooting Script)

3. ขั้นตอนการเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์
  - นำบทภาพยนตร์ที่ได้มาถ่ายบล็อกซีด
  - คัดเลือกนักแสดง
  - วางแผนตารางการถ่ายทำ
  - จัดเตรียมทีมงาน และอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์

4. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์
  - ถ่ายภาพยนตร์ให้บรรลุตามแผนที่วางไว้
  - แก้ไขสถานการณ์ไปตามเงื่อนไขของช่วงเวลาและสถานที่

5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์
  - ตัดต่อหยาบครั้งที่ 1
  - ตัดต่อหยาบครั้งที่ 2
  - ตัดต่อละเอียดฉบับสมบูรณ์
  - ปรับแต่งเสียง สี
  - ใส่คำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ผลิตภาพยนตร์แนวสั้นนิยม เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน”
2. ได้ความรู้เกี่ยวกับการกำกับ การถ่ายทำ และตัดต่อ ภาพยนตร์แนวสั้นนิยม
3. ผู้ชมเกิดประสบการณ์ร่วมกับภาพยนตร์ เกิดความดีความจากสัญญาณของ

ภาพยนตร์

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล

บทภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกเรียบเรียงขึ้นโดยข้าพเจ้าเอง ภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าถึงความสัมพันธ์ของพ่อ และลูกชายที่กำลังเข้าสู่สภาวะการเปลี่ยนผ่านในช่วงวัยหนึ่งของชีวิต เพื่อกลับมาเป็นคนดูแลครอบครัว และความหวาดกลัวต่อสังคมที่ลูกจะต้องเผชิญในการใช้ชีวิตอนาคต ความไม่แน่นอนในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าต้องสำรวจตัวข้าพเจ้าเอง และค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูล โดยข้าพเจ้าได้เริ่มจากการนำความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อสิ่งของในบ้าน และพื้นที่ในบ้านที่ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัด มาเปรียบเทียบกับในเชิงสัญลักษณ์ในภาพยนตร์ ซึ่งเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ของพ่อและลูกชาย โดยนำเอาเหตุการณ์จริง ที่ข้าพเจ้าเคยประสบและได้พูดคุยกับตัวพ่อของข้าพเจ้า มาเขียนเป็นบทภาพยนตร์ รวมถึงสถานที่แต่ละฉากในเรื่อง ก็เป็นเหตุการณ์จริง โดยข้าพเจ้าเล่าผ่านมุมมองของผู้สังเกตการณ์ (Observe) เท่าที่ข้าพเจ้าหรือตัวละครในเรื่องนี้รู้จักพ่อจริงๆ รวมถึงการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการเปลี่ยนผ่าน เพื่อหาทางคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นภายในของตัวละครและตัวข้าพเจ้าเอง โดยมีหัวข้อในการค้นหาดังนี้

1. สัมภาษณ์และสังเกตการณ์พฤติกรรมของพ่อที่ทำกับครอบครัว
2. ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่าน
3. วิธีการเล่าเรื่องแบบ Non-linear Narrative
4. สัญลักษณ์เชิงเปรียบเทียบในภาพยนตร์ในด้านความรู้สึกของตัวละคร และการแทนที่

1.1 สัมภาษณ์และสังเกตการณ์พฤติกรรมของพ่อที่มีต่อครอบครัว

ภาพที่ 2.1 ภาพการสัมภาษณ์พ่อ

ข้าพเจ้า

“ทำไมพ่อถึงชอบซ่อมแอร์อะ”

พ่อ

“ก็ทำมาแต่ไหนแต่ไร เรียนมาแต่อย่างนี้ ก็ต้องทำอย่างนี้ จะให้ไปทำอะไรละ”

ข้าพเจ้า

“แล้วถ้าพ่อไม่ได้ทำแอร์แล้วพ่ออยากทำอะไร”

พ่อ

“อยากเปิดร้านอาหาร ขายของ ขายกับข้าว”

ข้าพเจ้า

“แล้วพ่ออยากทำอะไรอีก”

พ่อ

“อยากทำแอร์เนี่ยแหละ ไม่รู้ ตอนนั้นไม่ได้คิด คิดแต่ทำแอร์ เสร็จแล้วเดียว กลับไปทำนาแล้ว เบื่อแล้วกรุงเทพ เข้ามาทำแล้วไม่ได้ไรเลยเนี่ย”

ข้าพเจ้า

“แล้วเข้ามาไมตอนแรกกรุงเทพฯ”

พ่อ

“เข้าก็มาทำงานเนอะ เข้ามาหางานทำ เมื่อก่อนถ้าเข้ามาทำงานกรุงเทพแล้วมีเงิน เมื่อก่อนอยู่บ้านนอกหมดหน้าตาแล้วทำไรละ ก็ไม่มีเงินละ”

ข้าพเจ้า

“แล้วถ้ามีเงินเยอะๆ แล้วพ่ออยากทำอะไร”

พ่อ

“ตอนนั้นมันคิดอยากทำอะไรไม่ได้แล้ว ไม่มีเงิน จะให้ไปทำไรละ 60 กว่าละ อีกไม่กี่ปีก็ตายแล้ว อยู่มาครั้งก่อนชีวิตคนละ ยังไม่ได้บวชลูกเลย”

ข้าพเจ้า

“ถ้าเรียนจบกลับมาทำห้องใหม่ตรงนี้ได้ปะ”

พ่อ

“ได้ มีเงินแล้วทำได้หมดแหละ มีปัญญาทำ ทำได้หมด”

ข้าพเจ้า

“จบมาถ้าไม่มีงานทำพ่อจะโกรธปะ”

พ่อ

“โอ้ย จะไปโกรธได้ไง ใครจะไปโกรธลูกลง มีไม่มีเรื่องของเจ้าละ ให้เรียนแล้วจะไปทำอะไร บังคับกันได้หรือ ชีวิตใครชีวิตมัน อยากรู้ก็ต้องหาเอา จะให้ทำไง ตอนพ่อเข้ามากรุงเทพฯก็ไม่มีเงินสักบาท ต้องปั่นบ้าน ต้องซื้อบ้าน ซื้อช่อง ซื้อที่ ซื้อทางอีก ”

ข้าพเจ้า

“แล้วพ่อใช้เวลานานปะ”

พ่อ

“ก็ทั้งชีวิตนี้แหละ ก็ยังไม่หมดเลยเนี่ย หนี้ เยอะแยะไปหมด เลี้ยงลูกกว่าจะโต หนี้สินมันก็ตามมาทั้งหมดแหละ เป็นอะไรก็ต้องใช้เงิน ไม่สบายก็ต้องใช้เงิน”

ข้าพเจ้า

“แล้วทำไมพ่อต้องเก็บของไว้เต็มบ้านเลยอะ ไม่มีที่จะเดินแล้วเนี่ย”

พ่อ

“ก็เก็บไว้ให้ลูกไง”

แนวคิดที่ได้จากการสัมภาษณ์

การพูดคุยกับพ่อของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจถึงความรู้สึกของพ่อมากขึ้น ว่าจริงๆแล้วพ่อก็อยากทำทุกอย่างเพื่อลูกและครอบครัวอย่างไร แต่ว่าด้วยฐานะทางบ้านก็ทำให้การที่จะสร้างอะไรขึ้นมาใหม่ได้เป็นเรื่องที่ยาก การที่ข้าพเจ้าได้พูดคุย ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นทัศนคติของพ่อ และเข้าใจในเรื่องของการที่พ่อยังทำอาชีพซ่อมแอร์อยู่ก็เพื่อลูกการซ่อมแซมบ้านให้มันคงอยู่ก็เพื่อครอบครัว

นำมาซึ่งการนำเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าสัมภาษณ์พอมายถ่ายถอดและใช้ในการเล่าเรื่องในภาพยนตร์จริง

2.1 ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่าน

ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่านได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มแรก Chick and Meleis ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนผ่านมีลักษณะเป็นกระบวนการโดยเป็นความรู้สึกของการเคลื่อนที่ (movement) การพัฒนา (development) และการผ่าน (flow) จากจุดหนึ่งหรือสถานะหนึ่งไปอีกจุดหนึ่งหรือสถานะหนึ่งของชีวิตโดยเหตุการณ์ที่นำไปสู่การเปลี่ยนผ่าน ดังเช่น ภาวะการเจ็บป่วย การฟื้นฟูสภาพ การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร การตาย การสูญเสีย การย้ายถิ่น การนอนรักษาในโรงพยาบาล การเกษียณหรือออกจากงาน และการเปลี่ยนแปลงตามวัย เป็นต้น การเปลี่ยนผ่านเป็นความไม่คงที่ หรือเป็นสภาพที่สั่นคลอน ไม่มั่นคง (disconnectedness) เป็นการขัดต่อการเชื่อมโยงกับ บางสิ่งบางอย่างอันมีผลต่อความรู้สึกมั่นคงของบุคคล หรือเป็นการสูญเสียจุดยืนหรือสิ่งที่คาดหวังในอดีต และการรับรู้จุดยืนต่อปัจจุบัน เป็นการรับรู้ (perception) คือ การให้ความหมายต่อการเปลี่ยนผ่านในเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อปฏิกิริยา และการตอบสนองของบุคคล ชุมชน และสังคมต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นการตระหนักรู้ (awareness) ซึ่งสัมพันธ์กับการให้นิยาม และกำหนดนิยามใหม่สำหรับตนเอง และเหตุการณ์ โดยบุคคลต้องตระหนักต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก่อน จึงจะสามารถแก้ปัญหา และอุปสรรคต่อการเปลี่ยนผ่านได้ และเป็นแบบแผนของการตอบสนอง (patterns of response) ซึ่งอาจสังเกตได้ หรือไม่ได้ ในระหว่างกระบวนการของการเปลี่ยนผ่านที่เกิดขึ้น โดยอาจเป็นภาวะเครียด วิตกกังวล ไม่มีเป้าหมาย มีการเปลี่ยนแปลงต่ออัตมโนทัศน์ ต่อบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

ในปี ค.ศ. 1994 ได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่าน และได้เสนอคุณสมบัติทั่วไปของการเปลี่ยนผ่าน (universal properties of transition) ประกอบด้วย การเปลี่ยนผ่านเป็นกระบวนการ ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนา การผ่านหรือการเคลื่อนจากสถานะหนึ่งไปสู่อีกสถานะหนึ่ง และการเปลี่ยนผ่านเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งต่ออัตลักษณ์ของตนเอง (identities) บทบาท (role) สัมพันธภาพ (relationships) ความสามารถ (abilities) และแบบแผนพฤติกรรม (patterns of behavior) หากเป็นการเปลี่ยนแปลงในองค์กร ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างและหน้าที่ การเปลี่ยนผ่านจึงสามารถแยกออกจากการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การเปลี่ยนผ่านได้ ดังเช่น การเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ซึ่งเกิดขึ้นเป็นพลวัตร แต่ไม่มีการเคลื่อนผ่านจากจุดหนึ่งหรือสถานะหนึ่งไปอีกจุดหนึ่งหรือสถานะหนึ่ง ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของอารมณ์จึงไม่ใช่การเปลี่ยนผ่าน ซึ่งอธิบายให้เห็นความแตกต่างของความหมาย

หรือลักษณะของการเปลี่ยนแปลงและ การเปลี่ยนผ่านให้ชัดเจนมากขึ้น รวมถึงขยายขอบเขตของทฤษฎีให้ครอบคลุมมากขึ้นสามารถอธิบายได้ถึงระดับองค์กร

ระยะเวลาของการเปลี่ยนผ่าน (Transition time span) ทุกการเปลี่ยนผ่านมีคุณลักษณะของการผ่านหรือการเคลื่อนตลอดเวลา (flowing and moving over time) หรือไม่อยู่นิ่ง มีจุดเริ่มต้นและการเคลื่อนไหวผ่านระยะเวลาที่ไม่มั่นคง สับสน และตึงเครียด จนถึงจุดสิ้นสุดซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นหรือการเข้าสู่ระยะเวลาที่มั่นคงของชีวิตใหม่¹

แนวคิดจากการค้นคว้า

1. การเปลี่ยนผ่านตามระยะพัฒนาการ (developmental transition)

การเปลี่ยนผ่านตามระยะพัฒนาการ ได้แก่ การเปลี่ยนผ่านของบุคคลในวัยต่างๆ

แทนตัวละคร ลูกชาย ที่กลัวต่อการเผชิญอนาคตของตัวเองขณะกำลังจะสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย และกำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่วัยที่โตขึ้น

2. การเปลี่ยนผ่านตามสถานการณ์ (situational transition) การเปลี่ยนผ่านตามสถานการณ์ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในด้านบทบาทหน้าที่หรือสถานภาพ

แทนตัวละคร ลูกชาย ที่กำลังโตขึ้นและกำลังจะก้าวเข้าสู่วัยทำงาน และกลับมาดูแลครอบครัว

3. การเปลี่ยนผ่านตามภาวะสุขภาพ และการเจ็บป่วย (health/ illness transition)

แทนตัวละคร พ่อ ที่มีภาวะที่สุขภาพเริ่มเสื่อมถอย เป็นการเปลี่ยนผ่านที่สัมพันธ์กับภาวะสุขภาพ และการเจ็บป่วยอันมีผลต่อบุคคล และ ครอบครัว

¹ จากวารสารสภาการพยาบาล ปีที่ 28 ฉบับที่ 4 ตุลาคม - ธันวาคม 2556

ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่าน : การประยุกต์ใช้ในการพยาบาลครอบครัว

3.1 วิธีการเล่าเรื่องแบบ Non-linear Narrative

วิธีการเล่าเรื่องภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเป็นการนำเสนอ ของสภาวะการกึ่งหลับกึ่งตื่น ของความฝัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าประสบจริงจึงนำมาเขียนเป็นบทภาพยนตร์ โดยมุ่งเน้นไปที่การเล่าเรื่องภายในความคิดของตัวข้าพเจ้าเอง ซึ่งสอดคล้องกับการเล่าเรื่อง โดยความจริงนั้นไม่จำเป็นต้องถูกสะท้อนออกมาทั้งหมดเหมือนกับกระบวนการทัศนเชิงเหตุผล แต่สามารถถูกแตกออกเป็นชิ้นส่วน และนำมาปะติดปะต่อใหม่ได้ ดังนั้นวิธีการเขียนเส้นเรื่องของข้าพเจ้าเป็นเชิง Non-linear Narrative หรือการเล่าเรื่องที่ไม่ได้เป็นเส้นตรงถึงแม้เวลาในเรื่องจะเป็นเส้นตรงก็ตาม แต่เรื่องราวจะค่อย ไหลออกมาทีละชิ้นส่วน ต้องอาศัยการประกอบของผู้ชมเอง

4.1 สัญญาเชิงเปรียบเทียบในภาพยนตร์ด้านความรู้สึกของตัวละคร

4.1.1 การดำเนินงานสร้างสรรค์โดยการมีแนวความคิดและทฤษฎีเป็นแนวทาง ร่วมของการพัฒนาผลงานศิลปะ แนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ คือเป็นการแสดงความเห็นต่อสิ่งแวดล้อมโดยที่ยังมีพื้นฐานอยู่บนความเป็นจริง และมีวิธีการเล่าเรื่องแบบ Narrative แต่เล่าเรื่องที่เป็น Abstract โดยที่ใช้แสงเงากับที่ว่าง รวมไปถึงผู้คนที่มิใช่ใบหน้าว่างเปล่าล้วนแต่ถูกจัดวางขึ้นเพื่อสื่อสาร โดยที่ศิลปินต้นแบบ Edward Hopper ไม่ได้แทนค่าสิ่งต่างๆ ผ่านสัญลักษณ์แบบร้อยทั้งร้อย แต่เป็นสัญลักษณ์ส่วนตัว ที่เกิดจากการประสบของตัวศิลปินเอง ดังนั้น จึงมีความเป็นธรรมชาติอยู่ในสัญลักษณ์เหล่านั้น กลมกลืนไปกับทัศนคติที่ศิลปินแสดงออกมาได้อย่างลงตัว โดยที่ผู้ชมส่วนมากแทบจะไม่รู้สึกละเลยแม้แต่น้อยว่าแท้จริงแล้วศิลปินได้ใส่ทัศนคติของตนเองลงไปอย่าง เข้มข้น ซึ่งเป็นวิธีการสร้างงานที่ไม่บังคับยึดเยียด แต่เกิดแรงปะทะขึ้นเรื่อยๆ แต่มีความสุข นุ่มลึก บวกกับมุมมองส่วนตัวที่นิยมความเป็นปัจเจกของศิลปิน สิ่งเหล่านั้น ที่ผู้สร้าง มีความเห็นว่าเป็นประโยชน์ และสอดคล้องกับผลงานที่กำลังทำอยู่

โดยสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ได้วิเคราะห์ และหยิบยืมมาใช้มันได้แก่ วิธีการสื่อสารของศิลปิน ได้แก่ องค์ประกอบ สี และแสงเงา องค์ประกอบของวัตถุ และบรรยากาศ โดยจะเลือกมาเพียงวิธีการสังเคราะห์งานเท่านั้น²

² รายวิชา แนวคิดทางทัศนศิลป์ 2 ผศ.ดร.ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน หน้า 32 แหล่งที่มา <http://www.academia.edu/12037504/เทคนิคการพัฒนาแนวความคิด>

4.1.2 การวิเคราะห์งานของ Edward Hopper ประกอบด้วย

4.1.2.1 การวิเคราะห์คุณค่าทางวัฒนธรรม

ศิลปิน กล่าวถึงเรื่องราวของผู้คนในยุคที่เติบโตในสิ่งปลูกสร้างตามเมืองใหญ่ต่างๆ Edward นั้นถือเป็นคำคำหนึ่ง เป็นคำประจำใจของเขา คือ “The Beginning and end of all literary activity is the reproduction of the world that surround me by means of the world that is in me, all things begin grasped, related, recreated, molded, and reconstructed in a personal form and original manner” ซึ่ง Quote ของนักประพันธ์ Johann Wolfgang von Goethe ซึ่งหมายความว่า “ทั้งจุดเริ่มต้น และ จุดจบ ของกิจกรรมการประพันธ์ทั้งหลาย ล้วนแล้วแต่เป็นการถอดแบบของโลกใบนี้ที่ห้อมล้อมฉันอยู่ โดยที่ความหมายของโลกภายในใจฉันนั้น ทุกสิ่งอย่างถูก ยึดซึ่ง เชื่อมโยง รื้อสร้าง และ สร้างใหม่ ในรูปแบบจำเพาะเจาะจงตามความหมายและจริตของแต่ละคน” เห็นได้ชัดว่าศิลปิน มิ้มมองต่อการเขียนภาพว่าเป็นการประพันธ์ การสร้างโลกใหม่ขึ้นมาด้วยจริตของตัวเอง โดยใส่ความเห็นของตัวเองลงไป โดยเฉพาะประโยคที่เขียนว่า “the world is in me” อาจจะว่าเป็นโลกในมโนคติของศิลปินก็ว่าได้ ซึ่งเขียนภาพของเขา ก็เป็นไปในทิศทางนั้น การฉาบความเห็น หรือประพันธ์ทับลงไปบนโลกความเป็นจริง จริตของความเหงา ความโดดเดี่ยว ความว่างเปล่าของผู้คนในภาพ ความไร้ปฏิสัมพันธ์ ต่างๆ นานา³

แนวคิดจากการค้นคว้าวิเคราะห์แนวความคิดต่อสิ่งแวดล้อมในตัวของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้เริ่มค้นหาตัวเองจากสถานที่ที่ตัวเองเคยอยู่ นั่นก็คือบ้าน ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับศิลปิน โดยที่ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์จากโครงสร้างวัสดุ การใช้งาน รวมไปถึงวิถีชีวิต เพราะบ้านแต่ละแบบย่อมมีวิถีใช้งานที่ต่างกัน และตัวบ้านก็มีผลในการกำหนดอุปนิสัยของคนในบ้านโดยที่ไม่รู้ตัว โดยที่บ้านของข้าพเจ้าอาศัยอยู่ คือ บ้านเดี่ยวที่พ่อของข้าพเจ้าสร้างขึ้นเอง ซึ่งอยู่ชานเมืองกรุงเทพ ซึ่งปัจจุบันก็ถูกโอบล้อมไปด้วยตึกคอนกรีต และรถไฟฟ้า ซึ่งการสัมผัสพ่อข้าพเจ้าเองในช่วงต้น ก็ทำให้รู้ถึงทัศนคติที่พ่อมือต่อบ้าน ซึ่งบ้านที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อประโยชน์การใช้สอยสูงสุด ด้วยสมัยก่อนที่ราคาที่ดินและราคาของสร้างบ้าน ไม่แพงมาก ซึ่งพ่อของข้าพเจ้าเองก็ใช้เวลา 1 ปี ในการค่อยๆสร้างบ้านขึ้นมา ซึ่งทำให้สะท้อนวิถีชีวิต และ

³ รายวิชา แนวคิดทางทัศนศิลป์ 2 ผศ.ดร.ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน หน้า 31 แหล่งที่มา <http://www.academia.edu/12037504/เทคนิคการพัฒนาแนวความคิด>

สภาพสังคมครอบครัวได้เป็นอย่างดี ด้วยวัยที่ถูกเปลี่ยนผ่านไปตามกาลเวลา สภาพของผู้อาศัยหรือครอบครัวในบ้านของข้าพเจ้าก็ถูกจัดส่วนไปอยู่ในพื้นที่ของตัวเอง ต่างคนต่างอยู่ ซึ่งเกิดเป็นที่ว่างระยะห่างจากคนสู่คนห่างไกลขึ้น ซึ่งทำให้แต่ละคนมีเวลาอยู่กับตัวเองมากเกินไป ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างคนกับวัตถุมากขึ้น ซึ่งความสัมพันธ์แบบนี้ทำให้เกิดวัฒนธรรมที่ปิดบัง และส่งผลให้ข้าพเจ้าเกิดคำถามกับตัวเองตลอดเวลาว่า ทุกวันนี้เราอยู่ในสังคมแบบไหน บ้านหรือความคิดความต้องการแบบใดกันแน่ที่เป็นรากเหง้าของเรา

จนสุดท้ายแล้วในความมีอะไรมันก็คือความไม่มีอะไร เหมือนกับสมการเคมี “ที่เมื่อนำสารชนิดหนึ่งมาทำปฏิกิริยากันกับสารอีกชนิดหนึ่ง ผลลัพธ์ของมันคือ การแปรสภาพเป็นสารชนิดใหม่” ซึ่งนั่นก็คือ “การเริ่มต้นใหม่” และอยู่กับปัจจุบันที่มี ดังคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ว่า “การเกิดและการตายไม่มีอยู่จริง” ซึ่งนั่นก็คือ “นิพพาน” นิพพานคือการไม่เกิด และการไม่ตาย หรือในศาสนาคริสต์ ที่เชื่อว่าพระเจ้า คือธรรมชาติเดิมแท้ ที่ไม่เกิดและไม่ตาย ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจได้ถึงความเป็นธรรมชาติเดิมแท้ของมนุษย์ และวิทยาศาสตร์ที่กำลังบอกสิ่งเดียวกัน ศาสตร์ทั้งสองสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันอย่างน่าสนใจ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้คำตอบเพื่อใช้เป็นหลักในการใช้ชีวิต และเข้าใจถึงความเป็นธรรมชาติเดิมแท้ของสังขารและไม่กลัวแม้ว่าร่างกายหรือระบบความคิดจะต้องถูกเปลี่ยนผ่าน หรือแปรสภาพไปตามกาลเวลา ซึ่งเหตุการณ์ของตัวละครในเรื่องก็กำลังหาคำตอบให้กับตัวเองอยู่เช่นกัน ซึ่งหากวัตถุในบ้านของข้าพเจ้าคือสิ่งที่พ่อข้าพเจ้าสร้างขึ้น (ก็คือวัฒนธรรมของมนุษย์) การตีความเข้ามาในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างคนกับวัตถุ ซึ่งคือสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกกับตัวบ้านก็ย่อมต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องของเวลา และตัวแทนของเวลานอกเหนือจากสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ก็คือ แสง เงา และเสียงบรรยากาศภายในบ้าน ที่ข้าพเจ้าได้เห็นและได้ยินอันเกิดจากธรรมชาติ

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเริ่มเก็บข้อมูลภายในบ้าน ผ่านภาพถ่ายของสิ่งของ พฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนในบ้าน พื้นที่ในบ้าน แสงและเงาที่เกิดขึ้น และเสียงบรรยากาศที่ข้าพเจ้าสัมผัสและได้ยิน

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

1. แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่อง พ่อเป็นคนสร้างบ้าน (Father is a Builder) ข้าพเจ้าได้เริ่มมาจากความสนใจ เรื่องสภาวะการเปลี่ยนผ่านทางด้านวุฒิภาวะในแต่ละช่วงวัยของตนเอง จาก การที่เราโตขึ้นแต่ละปีนั้นก็มักจะมีเหตุการณ์สำคัญ อย่างการที่กำลังก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนผ่าน ของชีวิต ผมจึงหยิบช่วงที่เรา กำลังเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญหนึ่งของชีวิตที่เกิดขึ้นกับชีวิต ใครหลายๆคน นั่นคือ การสำเร็จการศึกษาและวัยที่กำลังก้าวเข้าสู่การทำงาน ที่ถือว่าเป็นการ เปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิตที่เราต้องเผชิญเพื่อการเติบโต

ข้าพเจ้าได้เริ่มค้นคว้าข้อมูลผ่านการบันทึกด้วยภาพถ่ายสิ่งของในบ้าน เช่น ภาพถ่ายในอัลบั้มของครอบครัว หรือสิ่งของที่ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดภายในบ้านเพื่อมาแทนค่ากัน เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ของพ่อและลูกชาย

ภาพที่ 3.1 แสดงอัลบั้มช่วงวัยเด็กของข้าพเจ้า

ภาพที่ 3.2 ภาพประกอบแสดงการบันทึกภาพถ่ายโดยวิธี Snap ภาพภายในบ้านปัจจุบัน

โดยข้าพเจ้าได้บันทึกภาพนำเอาเหตุการณ์จริง ที่ข้าพเจ้าเคยประสบและได้พูดคุยกับตัวพ่อของข้าพเจ้ามาประกอบกันเพื่อเขียนเป็นบทภาพยนตร์ รวมถึงสถานที่แต่ละฉากในเรื่อง ก็เป็นเหตุการณ์จริง โดยข้าพเจ้าเล่าผ่านมุมมองของผู้สังเกตการณ์ตามการบันทึกภาพ เหตุการณ์ และถ่ายทอดการนำเสนอเรื่องราวด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในครอบครัวของข้าพเจ้าด้วยความจริงใจต่อครอบครัวของข้าพเจ้าเองที่สุด

2. ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

2.1 ประเด็นของเรื่อง (THEME)

ทุกช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลง ย่อมเกิดความสับสน

2.2 โครงเรื่องย่อ (PLOT)

พ่อที่กำลังสร้างบ้าน บ้านที่เต็มไปด้วยความรู้สึกของพ่อ การกลับมาของลูกชาย ที่เห็นว่าพ่อของเขากำลังซ่อมแซมบ้านหลังเก่าของเขาอยู่ ความกลัว และความกดดันในบ้านต่อการเผชิญกับการเปลี่ยนผ่านของชีวิตที่กำลังจะจบการศึกษาและเข้าสู่วัยทำงาน ทำให้ลูกชายพยายามหาความรู้สึกและพื้นที่ของตัวเองในบ้าน

2.3 โครงเรื่องขยาย (TREATMENT)

ภายในบ้านหลังหนึ่งชานเมืองกรุงเทพ ความเงิบงันของรัตติกาล มีเพียงเสียงจิ้งหรีดส่งเสียงร้องเบาๆ อย่างไม่เป็นจังหวะ ผ่านม่านลายลูกไม้สีฟ้าที่หน้าต่างพลั่วไหวไปมาตามสายลมอ่อน เสียงลมหายใจเข้า ลมหายใจออกของชายชรา อายุราวๆ 64 ปี ชื่อ ชิต ค่อยๆ ดั่งขึ้นมาแทนที่อย่างช้าๆ ร่างของเขานอนนิ่งอยู่บนเตียงนอนไม้เก่าๆ เปลือกตาของเขาขยับเล็กน้อย เขากำลังฝัน ในฝันของเขาเต็มไปด้วย โครงสร้างของบ้านหลังหนึ่งที่ทำด้วยเหล็กสองชั้น ชั้นล่างเป็นปูนที่ยังก่อสร้างไม่เสร็จ ชั้นสองปูพื้นด้วยไม้กระดาน บุผนังด้วยกระเบื้อง ภาพตอนแต่งงานของเขาแวบเข้ามา ภาพตอนที่เขาขึ้นบ้านใหม่ และภาพครอบครัวของเขาที่มีสมาชิกกำลังเกิดขึ้นใหม่ มาปรากฏขึ้นแทนที่ภาพในความฝันของเขา

เช้าวันหนึ่ง แสงจากหน้าต่างบริเวณบันไดของบ้านค่อยๆ สว่างขึ้น ชิต เดินลงบันไดมาจากชั้นสองของบ้านอย่างช้าๆ เขาเดินเข้าไปที่ห้องครัวเพื่อเปิดไฟ ไฟในห้องครัวค่อยๆ สว่างขึ้น เขาค่อยๆ ตักข้าวสารในถังพลาสติกใบใหญ่ เขาชามข้าวและหุงข้าวในหม้อหุงไฟฟ้าอย่างช้าๆ เขาเดินมาที่โทรทัศน์เก่าๆ เครื่องหนึ่งเพื่อเปิดและนอนดูรายการข่าวเช้าบนเตียงไม้ภายในห้องนั้นเต็มไปด้วยโทรทัศน์อีกเครื่องหนึ่ง และเครื่องเล่น DVD และวิทยุที่ไม่สามารถรู้ได้ว่าใช้การได้อยู่หรือเปล่าวางอยู่ข้างโทรทัศน์เครื่องเก่า ชาววันนี้ว่าด้วยเรื่องเศรษฐกิจ เรื่องปากท้องของคนไทย และแนะนำถึงธุรกิจ SME Thailand 4.0 ตามนโยบายของรัฐบาล

บอส ชายหนุ่ม อายุ 23 ปี นักศึกษาภาพยนตร์ชั้นปีที่ 4 กำลังทำงานอยู่ที่หอ บอสได้รับโทรศัพท์จากแม่ของเขา ถามว่าเสาร์ อาทิตย์นี้กลับบ้านหรือเปล่า เสียงแทรกจากปลายสายดังขึ้นมา เป็นพ่อของเขาคุยเล่นอยู่กับหมาที่บ้านของเขา พ่อเขาบอกว่าไม่กลับนานแล้วนะหมาคิดถึง บอสตอบอย่างลึกลับไม่รู้ว่าจะได้กลับหรือเปล่า

ชายชรากลับเข้ามาบ้านจากตลาด ในมือถือของพะรุงพะรังเต็มไปด้วยถุงอาหารสดที่ซื้อมาเตรียมทำกับข้าว เขาเดินไปที่ห้องครัว และเตรียมทำกับข้าว

ภายในบ้านเวลาสายๆ ชายชรากำลังยกบันไดข้างมาวางไว้กลางบ้าน เขาเดินขึ้นไปที่บ้านได้อัน 3 - 4 ชั้น เขาเปิดผ้าของบ้านออก เพื่อสำรวจหาสายไฟที่หนูกัดเพื่อซ่อมมัน

ภายนอกของบ้าน ชายชรา กำลังใช้มีดตัดเตอร์กรีดผ้า และนำผ้าแผ่นนั้นค่อยๆ ปีนขึ้นบันไดข้าง ที่วางอยู่ข้างๆบ้าน เขากำลังถอดผ้าบ้านแผ่นเก่า และนำแผ่นใหม่ที่เขาคัดสรรมาเข้าไปแทนที่ เพื่อปิดรอยของหนูไม่ให้เข้าบ้าน

เวลาบ่ายแก่ๆของวันอาทิตย์ บอส ลูกชายของเขา กำลังเดินเข้ามาที่ประตูของบ้าน ชายชรา กำลังนอนดูโทรทัศน์อยู่ที่เตียงไม้เก่าๆ ในบ้าน บอส สวีตตี้พ้อ และวางกระเป๋าหนังดูโทรทัศน์กับพ้อของเขา

ช่วงบ่ายแก่ๆของวันอาทิตย์ ชายชรา กำลังรีอโครงของเครื่องปรับอากาศเครื่องเก่าเพื่อสำรวจหาวิธีการซ่อมมันอยู่ บอสลูกชายของเขาเดินออกมาจากบ้านมองดูตู้ปลา เขานั่งดูอยู่สักพักและหันมามองที่พ้อของเขา ลูกของเขาถามขึ้นมาว่าทำไมถึงชอบซ่อมแอร์ ชายชราเงยไปชั่วขณะ เขาตอบลูกของเขาว่า “ไม่ทำแล้วเอาที่ไหนกิน เรียนมาทางนี้ ก็ต้องทำอย่างนี้”

ช่วงเย็นของวันอาทิตย์ ชิตกำลังทำกับข้าว อยู่ในห้องครัว เมนูของวันนี้ เป็นยำรวมมิตรทะเล และปลานิลทอด ลูกชายของเขาที่กำลังนั่งดูโทรทัศน์อยู่ที่โต๊ะอาหาร กำลังรอกินข้าวของพ้ออยู่ ชายชรานำอาหารมาวางไว้ที่โต๊ะ และกินอาหารพร้อมกัน “กินปลา กินเยอะๆ ลูก เป็นไงน้ำจิ้มอร่อยไหม” ชายชราถามบอสลูกชายของเขาถึงรสชาติของอาหาร ชายชรามองไปที่อาหารและนึกถึงลูกสาว “มันจะมาหรือเปล่านั้นไม่รู้ พี่สาวแก” “มาดิ ทำไมไม่มา” บอสตอบพ้อของเขา “มันไม่ค่อยกลับบ้าน เอาแต่เพื่อนๆ พ้อใจจะขาดตาย เป็นห่วงมัน” ชายชราวิตกกังวลถึงลูกสาวที่ไม่ค่อยได้กลับบ้าน “ปล่อยมันดิ มันโตแล้ว” บอสตอบกลับพ้อของเขา “มันโต แต่มันไม่คิดอย่างนั้นละสิ พ้อเป็นห่วงมัน พ้อปล่อยไป มันถึงเป็นอย่างนี้ อายุมันก็มากแล้วไม่ดูแลตัวเองมั้ง เอ๊ะอะอะไรก็เอาแต่เพื่อน มันมีความทุกข์ก็ไม่คุยกับพ้อแม่ คุยแต่กับเพื่อน ไม่ไหวหรอก มันต้องคุยให้พ้อแม่รู้มั้ง” ชายชราพูดนึกถึงลูกสาวน้ำเสียงดูกังวล ขณะที่กินอาหารกันไปด้วย

บอสถามพ้อของเขาว่า ถ้าพ้อไม่ทำแอร์แล้วตอนแรกพ้ออยากทำอะไร เขาตอบลูกชายว่า “จะให้ไปทำอะไรละ ก็ทำมาแต่ไหน แต่ไร ตอนนั้นไม่ได้คิด คิดแต่ทำแอร์ เสร็จแล้วเดี๋ยวกลับไปทำนาที่บ้านนอกแล้ว เปื่อแล้วกรุงเทพ เข้ามาไม่ได้ไรเลยเนี่ย” แล้วเข้ามาทำอะไรตอนแรกกรุงเทพฯ เสียงของบอสลูกชายของเขายังคงถามพ้อของเขา “ก็เข้ามาทำงาน เข้ามาหางานทำเมื่อก่อนถ้ามาทำงานกรุงเทพแล้วมีเงิน เมื่อก่อนอยู่บ้านนอกหมดหน้าหนาวแล้วทำอะไรได้ทะเล ก็

“ไม่มีเงินแล้ว” พ่อของเขาเล่าเรื่องราวในอดีตให้ฟัง เสียงของบอสดังขึ้นมาถามพ่อของเขาขณะที่กำลังนั่งซ่อมแอร์อยู่หน้าบ้าน “ถ้าเรียนจบกลับมาทำห้องใหม่ตรงนี้ได้หรือเปล่า” เขาตอบลูกชายว่า “ได้ ได้หมดแหละ ถ้ามีเงิน”

เสียงเข็มนาฬิกาที่กำลังเดินภายในบ้านดังขึ้น ขณะนั้นเป็นเวลาห้าโมงเย็น แสงสว่างจากหน้าต่างชั้นสองบริเวณบันได ของบ้านส่องเข้ามาบริเวณโต๊ะคอมของบอส เสียงจากรายการ ประภวร้องเพลงลูกทุ่งดังขึ้น ชายชราที่กำลังนั่งดูโทรทัศน์และปลอกผลไม้ใส่กล่องพลาสติกเพื่อให้ลูกชายกลับไปกินที่หอ “เดี๋ยวเอาไปกินด้วย จะได้ไม่หิวตึกๆ” ชายชราบอกกับลูกชายของเขา ขณะที่ลูกชายกำลังเก็บสมุดและคอมใส่กระเป๋าเป้เพื่อเตรียมจะกลับหอพัก

เสียงน้ำไหลจากตู้ปลา บอสที่กำลังนั่งมองปลาที่ว่ายไปมาอยู่ ขณะที่เสียงคิมตัดสายไฟของชายชราที่เขา กำลังซ่อมแอร์อยู่หน้าบ้านดังขึ้นอีกครั้ง “ถ้าจบมาถ้าไม่มีงานทำโกรธหรือเปล่า” บอสถามพ่อของเขา “โอ้ยยย จะไปโกรธได้ไง ใครจะไปโกรธลูกลง มีหรือไม่มีก็เรื่องของเจ้าแหละ” ชายชรานั่งพันสายไฟอยู่สักพักและพูดกับลูกชายของเขาต่อ “ให้เรียนแล้วจะไปทำอะไร บังคับกันได้หรือ ชีวิตใครชีวิตมัน อยากรู้ก็ตั้งหาเอา จะให้ทำยังไง” เสียงกตรีโมทของเครื่องปรับอากาศดังขึ้น พ่อของเขากำลังทดสอบเครื่องปรับอากาศว่าใช้ได้หรือเปล่า เสียงลมของเครื่องปรับอากาศค่อยๆดังขึ้น และสวิงสลับซ้ายขวาไปมา

เสียงแอร์ค่อยๆดังขึ้น เสียงลมหายใจของเขาค่อยๆดังขึ้นแทบจะกลบเสียงแอร์ชัดเจนพอที่ได้ยินเสียงลมหายใจของตัวเอง บอสที่กำลังนอนอยู่บนเตียงโครงเหล็กสีขาว ผ้าปูที่นอนสีน้ำตาล เขายังคงหลับตาอยู่ เขาอยู่ในสภาวะการกึ่งหลับกึ่งตื่น เปลือกตาของเขาค่อยๆเปิดขึ้นมา จากความฝัน เขาอนมองแอร์ที่ถูกเปิดอยู่ภายในหอพักนักศึกษา เปลือกตาของเขาปิดลงอีกครั้ง เขาพยายามประมวลผลเรื่องราวในความฝัน ว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นเพียงความฝันอย่างนั้นหรือ

แสงสว่างในบ้านค่อยๆสว่างขึ้นอีกครั้ง เฟอร์นิเจอร์เก่าที่เคยมีอยู่ ขณะนี้ดูเหมือนจะพอมีพื้นที่ว่าง สำหรับความรู้สึกของบอสกลับเข้าไปได้อีกครั้ง

2.4 บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY) บทภาพยนตร์ร่างที่หนึ่ง

บทภาพยนตร์ เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน” (Father is a builder)

Scene 1

ภายใน/ห้องนอนของพ่อกับแม่/กลางคืน

ภายในบ้านหลังหนึ่งชานเมืองกรุงเทพ ความเงียบงันของรัตติกาล มีเพียงเสียงจิ้งหรีดส่งเสียงร้องเบาๆ อย่างไม่เป็นจังหวะ ผ้าม่านลายลูกไม้สีฟ้าที่หน้าต่างพลิ้วไหวไปตามสายลมอ่อน เสียงลมหายใจเข้า ลมหายใจออกของชายชรา อายุราวๆ 64 ปี ชื่อ ชิต ค่อยๆ ดังขึ้นมาแทนที่อย่างช้าๆ ร่างของเขานอนนิ่งอยู่บนเตียงนอนไม้เก่าๆ เปลือกตาของเขาขยับเล็กน้อย เขากำลังฝัน ในฝันของเขาเต็มไปด้วย โครงสร้างของบ้านหลังหนึ่งที่ทำด้วยเหล็กสองชั้น ชั้นล่างเป็นปูนที่ยังก่อสร้างไม่เสร็จ ชั้นสองปูพื้นด้วยไม้กระดาน บุผนังด้วยกระเบื้อง ภาพตอนแต่งงานของเขาแว็บเข้ามา ภาพตอนที่เขารื้อบ้านใหม่ และภาพครอบครัวของเขาที่กำลังเกิดขึ้นใหม่ มาปรากฏขึ้นแทนที่ภาพในความฝันของเขา

Scene 2

ภายใน/บริเวณบันไดของบ้าน/เช้า

เช้าวันหนึ่ง แสงจากหน้าต่างบริเวณบันไดของบ้านค่อยๆ สว่างขึ้น ชิต เดินลงบันไดมาจากชั้นสองของบ้านอย่างช้าๆ

Scene 2.1

ภายใน/ห้องครัว/เช้า

ชายชราเดินเข้าไปที่ห้องครัวเพื่อเปิดไฟ ไฟในห้องครัวค่อยๆ สว่างขึ้น เขาค่อยๆ ตักข้าวสารในถังพลาสติกใบใหญ่ เขาซาวข้าวและหุงข้าวในหม้อหุงไฟฟ้าอย่างช้าๆ

Scene 2.2

ภายใน/ตรงที่ดูโทรทัศน์/เช้า

ชายชราเดินมาที่โทรทัศน์เก่าๆเครื่องหนึ่งเพื่อเปิดและนอนดูรายการข่าวเช้าบนเตียงไม้ ภายในห้องนั้นเต็มไปด้วยโทรทัศน์อีกเครื่องหนึ่ง และเครื่องเล่น DVD และวิทยุที่ไม่สามารถรู้ได้ว่าจะใช้การได้อยู่หรือเปล่าวางอยู่ข้างโทรทัศน์เครื่องเก่า ชาววันนี้ว่าด้วยเรื่องเศรษฐกิจ เรื่องปากท้องของคนไทย และแนะนำถึงธุรกิจ SME Thailand 4.0 ตามนโยบายของรัฐบาล

Scene 3

ภายใน/ห้องพักนักศึกษา/เย็น

บอส ชายหนุ่ม อายุ 23 ปี นักศึกษาภาพยนตร์ชั้นปีที่ 4 กำลังทำงานอยู่ที่หอ บอสได้รับโทรศัพท์จากแม่ของเขา

แม่

“ฮัลโหล ทำไรอยู่”

บอส

“นั่งทำงานอยู่”

แม่

“กินข้าวหรือยัง”

บอส

“กินแล้วครับ”

แม่

“เสาร์อาทิตย์นี้กลับบ้านหรือเปล่า”

เสียงแทรกจากปลายสายดังขึ้นมา เป็นพ่อของเขาคุยเล่นอยู่กับหมาที่บ้านของเขา

พ่อ

“ไม่กลับหรือ ไม่กลับนานแล้วนะซีโรมันคิดถึง”

บอสตอบกลับแม่ของเขาอย่างลึกลับ

บอส

“ยังไม่รู้เลยแม่ ไม่รู้งานจะเสร็จหรือเปล่า”

Scene 4

ภายใน/บ้าน/เช้า

ชายชรากลับเข้ามาบ้านจากตลาด ในมือถือของพะรุงพะรังเต็มไปด้วยถุงอาหารสดที่ซื้อมาเตรียมทำกับข้าว เขาเดินไปที่ห้องครัว และเตรียมทำกับข้าว

Scene 5

ภายใน/บริเวณบันไดบ้านบ้าน/กลางวัน

ชายชรากำลังยกบันไดข้างมาวางไว้กลางบ้าน เขาเดินขึ้นไปที่ยันบันไดบ้าน 3 - 4 ชั้น เขาเปิดฝ้าของบ้านออก เพื่อสำรวจหาสายไฟที่หนูกัดเพื่อซ่อมมัน

Scene 6

ภายนอก/บริเวณหน้าบ้าน/กลางวัน

ชายชรา กำลังใช้มีดคัตเตอร์กรีดฝ้า และนำฝ้าแผ่นนั้นค่อยๆ ปีนขึ้นบันไดข้าง ที่วางอยู่ข้างๆ บ้าน เขากำลังถอดฝ้าบ้านแผ่นเก่า และนำแผ่นใหม่ที่เขาคัดสรรมาเข้าไปแทนที่ เพื่อปิดรอยของหนูไม่ให้เข้าบ้าน

Scene 7

ภายใน/บริเวณห้องนั่งเล่น/กลางวัน

บอส ลูกชายของเขากำลังเดินเข้ามาที่ประตูของบ้าน ชายชรากำลังนอนดูโทรทัศน์อยู่ที่เตียงไม้เก่าๆ

บอส

“พ่อสวัสดีครับ”

บอสวางกระเป๋าเป่าลง และเข้าไปนั่งเล่นกับหมา นั่งดูโทรทัศน์ข้างๆพ่อของเขา

Scene 8

ภายนอก/บริเวณหน้าบ้าน/กลางวัน

ชายชรากำลังรีดรีดเครื่องของเครื่องปรับอากาศเครื่องเก่าเพื่อสำรวจหาวิธีการซ่อมมันอยู่ บอส ลูกชายของเขาเดินออกมาจากบ้านมองดูตู้ปลา เขานั่งดูอยู่สักพักและหันมามองที่พ่อของเขา

บอส

“ทำไมพ่อถึงชอบซ่อมแอร์”

ชายชราเงยไปชั่วขณะ เขาตอบลูกของเขาว่า

พ่อ

“ไม่ทำแล้วเอาที่ไหนกิน เรียนมาทางนี้ ก็ต้องทำอย่างนี้”

Scene 9

ภายใน/ห้องครัว/เย็น

ชายชรากำลังทำกับข้าว อยู่ในห้องครัว เมนูของวันนี้ เป็นยำรวมมิตรทะเล และปลานิลทอด ลูกชายของเขาที่กำลังนั่งดูโทรทัศน์อยู่ที่โต๊ะอาหารกับแม่ของเขา กำลังรอกินกับข้าวของพ่ออยู่ บอสลุกขึ้นไปช่วยตัดข้าวในหม้อหุงข้าวใส่จาน ชายชรานำอาหารมาวางไว้ที่โต๊ะ และนั่งกินอาหารพร้อมกัน

พ่อ

“กินปลาด้วย กินกับผักอะ กินเยอะๆ”

ชายชราทำท่าจะหยิบเนื้อปลานิลทอดด้วยมือเปล่าของเขาใส่ให้ในงานของบอส

พ่อ

“เป็นไงน้ำจิ้มอร่อยไหม”

ชายชราถามบอสลูกชายของเขาถึงรสชาติของอาหาร เขามองไปที่อาหารและนึกถึงลูกสาว

พ่อ

“มันจะมาหรือเปล่าก็ไม่รู้ พี่สาวแก”

บอส

“มาดิ จะให้มันไปไหนอะ”

บอสตอบพ่อของเขา

พ่อ

“มันไม่ค่อยกลับบ้าน เอาแต่เพื่อนๆ พ่อใจจะขาดตาย เป็นห่วงมัน”

ชายชราพูดหัววนๆ วิตกกังวลกับลูกสาวที่ไม่ค่อยได้กลับบ้าน

บอส

“ปล่อยมันดิ มันโตแล้ว”

บอสตอบกลับพ่อของเขา

พ่อ

“มันโตแล้ว แต่มันไม่คิดอย่างงั้นหนะสิ พ่อเป็นห่วงมัน พ่อปล่อยให้มันถึงเป็
อย่างนี้”

ชายชราพูดพลางกินอาหารไปด้วย

พ่อ

“อายุมันก็มากแล้วไม่ดูตัวเอง เอ๊ะอะอะไรก็เอาแต่เพื่อน
มันมีความทุกข์ก็ไม่คุยกับพ่อแม่ คุยแต่กับเพื่อน ไม่ไหวหรอก มันต้องคุยให้พ่อแม่รู้มั้ง”

ชายชราพูดนึกถึงลูกสาวน้ำเสียงดูกังวล ขณะที่กินอาหารกันไปด้วย

Scene 10

ภายนอก/บริเวณหน้าบ้าน/กลางวัน

เสียงคีมตัดสายไฟของชายชราที่กำลังซ่อมแอร์อยู่หน้าบ้านดังขึ้น เสียงน้ำที่ไหลของเครื่องกรอง
ทำความสะอาดน้ำ เสียงเครื่องให้ออกซิเจนปลา ของน้ำที่ไหลผ่าน

บอส

“ถ้าพ่อไม่ทำแอร์แล้วตอนแรกพ่ออยากทำอะไร”

พ่อ

“จะให้ไปทำไรละ ก็ทำมาแต่ไหน แต่ไร ตอนนั้นไม่ได้คิด คิดแต่ทำแอร์
เสร็จแล้วเดียวกลับไปทำนาที่บ้านนอกแล้ว เปื่อแล้วกรุงเทพ เข้ามาไม่ได้โรเลยเนี่ย”

บอส

“แล้วเข้ามาทำไมตอนแรก กรุงเทพฯ”

พ่อ

“ก็เข้ามาทำงาน เข้ามาหางานทำ เมื่อก่อนมาทำงานกรุงเทพแล้วมีเงิน
เมื่อก่อนอยู่บ้านนอก หมดหนัสนาแล้วทำอะไรได้หะ ก็ไม่มีเงินแล้ว”

พ่อของเขาเล่าเรื่องราวในอดีตให้ฟัง เสียงของบอสดังขึ้นมาจากพ่อของเขาขณะที่กำลังนั่งซ่อม
แอร์อยู่หน้าบ้าน

บอส

“ถ้าเรียนจบกลับมาทำห้องใหม่ตรงนี้ได้เปล่า”

พ่อ

“ได้ ได้หมดแหละ ถ้ามีเงิน”

Scene 11

ภายใน/โต๊ะอาหาร/เย็น

เสียงเข็มนาฬิกาที่กำลังเดินภายในบ้านดังขึ้น ขณะนั้นเป็นเวลาห้าโมงเย็น แสงสว่างจาก
หน้าต่างชั้นสองบริเวณบันไดบ้านส่องเข้ามาบริเวณโต๊ะคอมของบอส เสียงจากรายการ ประท้วง
ร้องเพลงลูกทุ่งดังขึ้น ชายชราที่กำลังนั่งดูโทรทัศน์ และปลูกผลไม้ใส่กล่องพลาสติกเพื่อให้
ลูกชายกลับไปกินที่หอ

พ่อ

“เดียวเอาไปกินด้วย จะได้ไม่หิวตึกๆ”

บอส

“ไม่เอาอะ ไม่เป็นไร เก็บไว้ให้พี่เบสกินเหอะ”

ชายชราบอกกับลูกชายของเขา ขณะที่ลูกชายกำลังเก็บสมุดและคอมใส่กระเป๋าเป้เพื่อเตรียมจะกลับหอพัก

Scene 12

ภายนอก/บริเวณหน้าบ้าน/กลางวัน

เสียงน้ำไหลจากตู้ปลา บอสที่กำลังนั่งมองปลาที่ว่ายไปมาอยู่ ขณะที่เสียงคิมตัดสายไฟของชายชราที่เขากำลังซ่อมแอร์อยู่หน้าบ้านดังขึ้นอีกครั้ง

บอส

“ถ้าจบมาถ้าไม่มีงานทำโกรธหรือเปล่า”

บอสถามพ่อของเขา

พ่อ

“ไฉ่ยยย จะไปโกรธได้ไง ใครจะไปโกรธลูกลง มีหรือไม่มีก็เรื่องของเจ้าหละ”

ชายชรา นั่งพันสายไฟอยู่สักพักและพูดกับลูกชายของเขาต่อ

พ่อ

“ให้เรียนแล้วจะไปทำอะไร บังคับกันได้หรือ ชีวิตใครชีวิตมัน อยากรู้ได้ก็ต้องหาเอา จะให้ทำยังไง”

ตัด เสียงกรีโมทของเครื่องปรับอากาศดังขึ้น พ่อของเขา กำลังทดสอบเครื่องปรับอากาศว่าใช้ได้หรือเปล่า เสียงลมของเครื่องปรับอากาศค่อยๆดังขึ้น และสวิงสลับซ้ายขวาไปมา

Scene 13

ภายใน/หอพักนักศึกษา/กลางคืน

เสียงแอร์ค่อยๆดังขึ้น เสียงลมหายใจของเขาค่อยๆดังขึ้นแทบจะกลบเสียงแอร์ ชัดเจนพอที่ได้ยินเสียงลมหายใจของตัวเอง บอสที่กำลังนอนอยู่บนเตียงโครงเหล็กสีขาว ผ้าปูที่นอนสีน้ำตาล เขายังคงหลับตาอยู่ เขาอยู่ในสภาวะการกึ่งหลับกึ่งตื่น เปลือกตาของเขาค่อยๆเปิดขึ้นมา จากความฝัน เขาอนมองแอร์ที่ถูกเปิดอยู่ภายในหอพักนักศึกษา เปลือกตาของเขาปิดลงอีกครั้ง เขาพยายามประมวลผลเรื่องราวในความฝัน ว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นเพียงความฝันอย่างนั้นหรือ

Scene 14

ภายใน/บ้าน/กลางวัน

แสงสว่างในบ้านค่อยๆสว่างขึ้นอีกครั้ง เฟอร์นิเจอร์เก่าที่เคยมีอยู่ ขณะนี้ดูเหมือนจะพอมิพื้นที่ว่าง สำหรับความรู้สึกของบอสกลับเข้าไปได้อีกครั้ง

- จบบทภาพยนตร์ร่างที่ 1 -

2.5 การปรับปรุงบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 1

บทภาพยนตร์ร่างนี้ข้าพเจ้าเขียนจากความรู้สึกส่วนตัวทั้งหมด โดยมีการใส่เรื่องราวจากภาพความทรงจำส่วนตัวของข้าพเจ้าเอง โดยถ่ายทอดเรื่องราวของเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจริง ในช่วงชีวิตที่ข้าพเจ้ากำลังประสบพบเจอในช่วงที่กำลังเตรียมทำภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์ และมีการคิดเรื่องราวเพิ่มอย่างอิสระ โดยไม่คำนึงถึงกระบวนการอื่นๆ

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 2

บทภาพยนตร์ร่างนี้เกิดขึ้นหลังกระบวนการค้นคว้าข้อมูล โดยข้าพเจ้ากลับไปที่บ้านเพื่อสำรวจความรู้สึกของตัวเองที่ยังหลงเหลืออยู่ และจัดการข้อมูลจากที่เป็นนามธรรมทั้งหมดที่จับต้องไม่ได้ ในเรื่องของความรู้สึก มาเป็นรูปธรรมเพื่อให้ง่ายต่อกระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 3 (ร่างสมบูรณ์)

บทภาพยนตร์ร่างนี้มีการปรับปรุงตามนักแสดงที่ได้คัดเลือกมาในส่วนของบทพูดของตัวละคร เพื่อให้มีการพูดได้คล่องขึ้น และมีการเพิ่มเหตุการณ์ให้เรื่องเพื่อการสื่อสารถึงประเด็นที่ต้องการจะพูดมากขึ้น ทำให้กระชับขึ้นแต่ยังคงข้อมูลที่ต้องการจะสื่อสารเอาไว้

2.6 บทภาพยนตร์ เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน” (Father is a builder) ร่างสมบูรณ์

SEQUENCE 1 พ่อเป็นคนสร้างบ้าน

Scene 1 : ภายใน/ห้องนอนของพ่อกับแม่/กลางคืน

ภายในบ้านหลังหนึ่งชานเมืองกรุงเทพ ความเงียบงันของรัตติกาล มีเพียงเสียงจิ้งหรีดส่งเสียงร้องเบาๆ อย่างไม่เป็นจังหวะ ผ้าม่านลายลูกไม้สีฟ้าที่หน้าต่างพลิวไหวไปมาตามสายลมอ่อน เสียงลมหายใจเข้า ลมหายใจออกของชายชรา อายุราวๆ 64 ปี ชื่อ ชิต ค่อยๆ ดังขึ้นมาแทนที่อย่างช้าๆ ร่างของเขานอนนิ่งอยู่บนเตียงนอนไม้เก่าๆ เปลือกตาของเขาขยับเล็กน้อย เขากำลังฝัน ในฝันของเขา เต็มไปด้วย โครงสร้างของบ้านหลังหนึ่งที่ทำด้วยเหล็กสองชั้น ชั้นล่างเป็นปูน ที่ยังก่อสร้างไม่เสร็จ ชั้นสองปูพื้นด้วยไม้กระดาน บุผนัง ด้วยกระเบื้อง ภาพตอนแต่งงานของเขาแวบเข้ามา ภาพตอน ที่เขาขึ้นบ้านใหม่ และภาพครอบครัวของเขาที่กำลังเกิดขึ้นใหม่ มาปรากฏขึ้นแทนที่ภาพในความฝันของเขา

SEQUENCE 2 ชายชรา

Scene 2 : ชายชรา : ภายใน/บริเวณบันไดของบ้าน/เช้า

เช้าวันหนึ่ง แสงจากหน้าต่างบริเวณบันไดของบ้านที่ค่อยๆ สว่างขึ้น ชิต เดินลงบันไดมาจากชั้นสองของบ้านอย่างช้าๆ

Scene 2.1 : ภายใน/ห้องครัว/เช้า

ชายชราเดินเข้าไปที่ห้องครัวเพื่อเปิดไฟ ไฟในห้องครัวค่อยๆ ติดๆดับๆจนสว่างขึ้น เขาเดินไปที่อ่างล้างมือ เขาค่อยๆ ตัก ข้าวสารในถังพลาสติกไปใหญ่ ข้าวข้าว และหุงข้าวในหม้อหุงไฟฟ้าอย่างช้าๆ

SEQUENCE 3 ระบบเศรษฐกิจไทย

Scene 3 : ภายใน/ห้องดูโทรทัศน์/เช้า

ชายชราเดินมาที่โทรทัศน์เก่าๆเครื่องหนึ่งเพื่อเปิดและนอนดูรายการข่าวเช้าบนเตียงไม้ ภายในห้องนั้นเต็มไปด้วยเครื่องใช้ ไฟฟ้า และเครื่องเล่น DVD และวิทยุที่ไม่สามารถรู้ได้ว่าใช้การได้อยู่หรือเปล่าวางอยู่ข้างโทรทัศน์เครื่องเก่า ชาววันนี้ว่า ด้วยเรื่อง เศรษฐกิจ เรื่องปากท้องของคนไทย และแนะนำถึงธุรกิจ SME Thailand 4.0 ตามนโยบายของรัฐบาล

SEQUENCE 4 ระยะเวลาห่าง

Scene 4 : ระยะเวลาห่าง ภายใน/หอพักนักศึกษา/เย็น

บอส ชายหนุ่ม อายุ 23 ปี นักศึกษาภาพยนตร์ชั้นปีที่ 4 กำลังทำงานอยู่ที่หอ บอสได้รับโทรศัพท์จากแม่ของเขา

แม่

“ฮัลโหล ทำไรอยู่”

บอส

“นั่งทำงานอยู่”

แม่

“กินข้าวหรือยัง”

บอส

“กินแล้วครับ”

แม่

“อาทิตย์นี้กลับบ้านหรือเปล่า”

เสียงแทรกจากปลายสายดังขึ้นมา เป็นพ่อของเขาคุยเล่นอยู่กับหมาที่บ้านของเขา บอส
ตอบกลับแม่ของเขาอย่างลั้งเล

พ่อ

“ไม่กลับหรอ ไม่กลับนานแล้วนะ ซีโรมันคิดถึง”

บอส

“ยังไม่รู้เลยแม่ ไม่รู้งานจะเสร็จหรือเปล่า”

SEQUENCE 5 พ่อเป็นคนทำอาหาร

Scene 5 : ภายใน/บ้าน/เช้า

ชายชรากลับบ้านเข้ามาบ้านจากตลาด ในมือถือของพะรุงพะรังเต็มไปด้วยถุงอาหารสดที่ซื้อมา
เตรียมทำกับข้าว เขาเดินไป ที่ห้องครัว และเตรียมทำกับข้าวเมนูของวันนี้ เป็นยำรวมมิตร
ทะเล และปลานิลทอดกินกับผัก และต้มข่าไก่ ชายชรา เตรียมทำต้มข่าไก่อยู่

SEQUENCE 6 บอสกลับมาหาพื้นที่

Scene 6 : ภายนอก/บริเวณหน้าบ้าน/กลางวัน

ชายชรา กำลังใช้มีดคัตเตอร์กรีดผ้าแผ่นเก่า และนำผ้าแผ่นใหม่ที่เขาตัดเข้ามาในบ้าน

Scene 6.1 : ภายใน/บริเวณบันไดบ้าน/กลางวัน

บริเวณบันไดบ้าน ชายชรา กำลังเดินเอาผ้าที่เขากรีด และทำความสะอาดเดินขึ้นไปที่บ้าน
บ้าน 3 - 4 ชั้น เพื่อปิดผ้าไม่ให้หนูเข้าบ้าน เขายังคงสำรวจหาสายไฟที่หนูกัดเพื่อซ่อมมัน
บอส ลูกชายของเขา กำลังเดินเข้ามาที่ประตูของบ้าน

บอส

“พ่อสวัสดีครับ....แม่ไปไหนอะ”

พ่อ

“ไปบ้านป่าทองมิ่ง”

บอสกำลังเข้าไปหาพื้นที่วางกระเป๋าเป็นบนโต๊ะของเขา มองที่เก้าอี้ที่ถูกคลุมไปด้วยผ้าใบสีขาวที่มีฝุ่นลงมาเกาะ และบน โต๊ะที่เต็มไปด้วยเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่พ่อของเขาเก็บสะสมไว้ บอสพยายามหาที่วางกระเป๋าของเขาจนได้

บอส

“ทำไมเนี่ย ตั้งนานก็ไม่ทำ มาทำวันที่บอสกลับ”

พ่อ

“หนู!! มันก็ตสายเคเบิล ดูทีวีไม่ได้เลยเนี่ย”

SEQUENCE 7 ความฝันของพ่อ

Scene 7 : ภายนอก/บริเวณหน้าบ้าน/กลางวัน

ชายชรากำลังรีอ์โครงของเครื่องปรับอากาศเครื่องเก่าเพื่อสำรวจหาวิธีการซ่อมมันอยู่ บอส ลูกชายของเขาเดินออกมา จากบ้านมองดูตุ้ปลา เขานั่งดูอยู่สักพักและหันมามองที่พ่อของเขา

บอส

“พ่อ ทำไมพ่อถึงชอบซ่อมแอร์”

ชายชราเงยไปชั่วขณะ เขาตอบลูกของเขาว่า

พ่อ

“ไม่ทำแล้วเอาที่ไหนกิน เรียบมาทางนี้ ก็ต้องทำอย่างนี้”

SEQUENCE 8 ดูแลและเป็นห่วง

Scene 8 : ภายใน/ห้องครัว/เย็น

ชายชรากำลังทำกับข้าว อยู่ในห้องครัว เมนูของวันนี้ ปลานิลทอด ลูกชายของเขาที่กำลังนั่งดูรายการเพลง ไมค์ทองคำในทีวีอยู่ที่โต๊ะอาหารกับแม่ของเขา กำลังรอกินกับข้าวของพ่ออยู่ บอสลุกขึ้นไปช่วยตักข้าว ในหม้อหุงข้าวใส่จาน ชายชรานำอาหาร มาวางไว้ที่โต๊ะ และนั่งกินอาหารพร้อมกัน

แม่

“ใครร้องอะวันนี้ ”

พ่อ

“ไอ้เด็กที่มาจากอุบล มันเก่ง ไอ้คนเนี่ย”

ชายชราทำท่าจะหยิบเนื้อปลานิลทอดด้วยมือเปล่าของเขาใส่ให้ในงานของบอส

บอส

“ไม่ต้องแกะให้แล้วพ่อ ไม่ชอบกินปลา”

พ่อ

“กินหน่อย กินกับผักอะ กินเยอะๆ ลองชิมน้ำจิ้มดิ เอาเปรี้ยวอีกป่าว”

ชายชราถามบอสลูกชายของเขาถึงรสชาติของอาหาร เขามองไปที่ปลาและนึกถึงลูกสาว

พ่อ

“มันจะมาหรือเปล่านั้นไม่รู้ พี่สาวแก”

บอส

“มาดิ จะให้มันไปไหนอะ”

พ่อ

“ไม่รู้มัน ไม่ค่อยกลับบ้าน พ่อใจจะขาดตาย เป็นห่วงมัน”

ชายชราพูดหัววนๆ วิตกกังวลกับลูกสาวที่ไม่ค่อยได้กลับบ้าน

บอส

“ก็ปล่อยมันดิ มันโตแล้ว”

พ่อ

“มันโตแล้ว แต่มันไม่คิดอย่างนั้นหนะสิ พ่อเป็นห่วงมัน พ่อปล่อยไง มันถึงเป็นอย่างนี้”

ชายชราพูดพลางกินอาหารไปด้วย

พ่อ

“อายุมันก็มากแล้วไม่ดูแลตัวเอง เอ๊ะอะอะไรก็เอาแต่เพื่อน มันมีความทุกข์ก็ไม่คุยกับพ่อแม่ คุยแต่กับเพื่อน ไม่ไหวหรอก มันต้องคุยให้พ่อแม่รู้มั้ง”

ชายชราพูดนึกถึงลูกสาว น้ำเสียงดูกังวล ขณะที่กินอาหารกันไปด้วย

SEQUENCE 9 สะท้อน

Scene 9 : ภายนอก/บริเวณหน้าบ้าน/กลางวัน

เสียงคีมตัดสายไฟของชายชราที่กำลังซ่อมแอร์อยู่หน้าบ้านดั่งขึ้น เสียงน้ำที่ไหลของเครื่องกรองทำความสะอาดน้ำ เสียง เครื่องให้ออกซิเจนปลา ของน้ำที่ไหลผ่าน

บอส

“ถ้าพ่อไม่ทำแอร์แล้วตอนแรกพ่ออยากทำอะไร”

พ่อ

“จะให้ไปทำอะไรละ ก็ทำมาแต่ไหน แต่ไร ตอนนั้นไม่ได้คิด คิดแต่ทำแอร์เสร็จแล้วเดี๋ยวกลับไปทำนาที่บ้านนอกแล้ว เบื่อแล้วกรุงเทพ เข้ามาไม่ได้โรเลยเนี่ย”

บอส

“อ้าว แล้วเข้ามาทำไมตอนแรก กรุงเทพฯ”

พ่อ

“ก็เข้ามาทำงาน เข้ามาหางานทำ เมื่อก่อนมาทำงานกรุงเทพแล้วมีเงิน อยู่บ้านนอกหมดหน้าหนาวแล้วทำอะไรได้หละ ก็ไม่มีเงินแล้ว”

พ่อของเขาเล่าเรื่องราวในอดีตให้ฟัง เสียงของบอสดั่งขึ้นมาถามพ่อของเขาขณะที่กำลังนั่งซ่อมแอร์อยู่หน้าบ้าน

บอส

“ถ้าเรียนจบกลับมาทำห้องใหม่ตรงนี้ได้เปล่า”

พ่อ

“ได้ ได้หมดแหละ ถ้ามีเงิน”

SEQUENCE 10 ระยะห่างสัมพันธ์

Scene 10 : ภายใน/โต๊ะอาหาร/เย็น

เสียงเข็มนาฬิกาที่กำลังเดินภายในบ้านดังขึ้น ขณะนั้นเป็นเวลาห้าโมงเย็น แสงสว่างจากหน้าต่างชั้นสองบริเวณบันได บ้านส่องเข้ามาบริเวณโต๊ะคอมของบอส เสียงจากรายการประกวดร้องเพลงลูกทุ่งยังคงดังอยู่ ชายชรากำลังนั่งดู โทรทัศน์อยู่ที่โต๊ะอาหารและปลอกผลไม้ แม่ของเขาเดินไปหากล่องพลาสติกมาหีบผลไม้ใส่กล่องเพื่อให้ลูกชายกลับ ไปกินที่หอ

แม่

“เดี๋ยวเอาไปกินด้วย จะได้ไม่หิวตึกๆ”

บอส

“ไม่เอาอะ ไม่เป็นไร เก็บไว้ให้พี่เบสกินเถอะ”

พ่อ

“เอาไปกินด้วย ของเบสมันมีอยู่”

ชายชราบอกกับลูกชายของเขา ขณะที่ลูกชายกำลังเก็บสมุดและคอมใส่กระเป๋าเป้เพื่อเตรียมจะกลับหอพัก

SEQUENCE 11 จุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง

Scene 11 : ภายนอก/บริเวณหน้าบ้าน/กลางวัน

เสียงน้ำไหลจากตู้ปลา บอสที่กำลังนั่งมองปลาที่ว่ายไปมาอยู่ ขณะที่เสียงคีมตัดสายไฟของชายชราที่เขากำลังซ่อมแอร์ อยู่หน้าบ้านดังขึ้นอีกครั้ง

บอส

“พ่อถามไรหน่อยดิ ถ้าสมมติจบมาไม่มีงานทำโกรธปะ”

บอสถามพ่อของเขา

พ่อ

“หยิบเทปพันสายไฟให้พ่อหน่อยดิ”

บอส

“ตรงไหนอะ”

พ่อ

“ตรงตู้ปลาอะ ช้างล่าง”

- บอสหาสายไฟให้พ่อของเขาและเดินเอามาให้พ่อและนั่งดูพ่อของเขาพันสายไฟ ชายชรานั่งพันสายไฟอยู่สักพักและพูด กับลูกชายของเขาต่อ

พ่อ

“อัยยย จะไปโกรธได้ไง ใครจะไปโกรธลูกลง มีหรือไม่มีก็เรื่องของเจ้าละ ให้เรียนแล้วจะไปทำไร บังคับกันได้หรือ ชีวิตใครชีวิตมัน อยากรได้ก็ต้องหาเอา จะให้ทำยังไง”

ติด เสียงกรีโมทของเครื่องปรับอากาศดังขึ้น พ่อของเขากำลังทดสอบเครื่องปรับอากาศ ว่าใช้ได้หรือเปล่า เสียงลม ของเครื่องปรับอากาศค่อยๆดังขึ้น และสวิงสลับซ้ายขวาไปมา

SEQUENCE 12 ในความฝันพ่อเป็นคนสร้างบ้าน

Scene 12 : ภายใน/หอพักนักศึกษา/กลางคืน

เสียงแอร์ค่อยๆดังขึ้น เสียงลมหายใจของเขาค่อยๆดังขึ้นแทบจะกลบเสียงแอร์ ชัดเจนพอที่ได้ยินเสียงลมหายใจของตัวเอง บอสที่กำลังนอนอยู่บนเตียงโครงเหล็กสีขาว ผ้าปูที่นอนสีน้ำตาล เขายังคงหลับตาอยู่ เขาอยู่ในสภาวะการกึ่งหลับ กึ่งตื่น เปลือกตาของเขาเปิดขึ้นมา จากความฝัน เขาอนมองแอร์ที่ถูกเปิดอยู่ภายในหอพักนักศึกษา เปลือกตาของเขาปิดลงอีกครั้ง เขาพยายาม ประมวลผลเรื่องราวในความฝัน ว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นเพียงความฝันอย่างนั้นหรือ

SEQUENCE 13 พอตื่นจากความฝันลูกกำลังเป็นคนสร้างบ้าน (กลับไปสู่จุดเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง)

Scene 13 : ภายใน/บ้าน/กลางวัน

แสงสว่างในบ้านค่อยๆสว่างขึ้นอีกครั้ง เฟอร์นิเจอร์เก่าที่เคยมีอยู่ ขณะนี้ดูเหมือนจะพอมีพื้นที่ว่าง สำหรับความรู้สึกของบอสกลับเข้าไปได้อีกครั้ง

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น (Pre-Production)

การคัดเลือกนักแสดง

บทบาทที่ต้องการ

บอส (พระเอก)

ชายหนุ่มนักศึกษาปี 4 สาขาภาพยนตร์ เกิดที่กรุงเทพฯ ส่วนสูง 170 - 175 เซนติเมตร
ผมสีดำ ผิวสีแทน บุคลิกเป็นคนชอบตั้งคำถาม

พ่อ

ชายชราคนอุปถัมภ์ที่เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯชนชั้นแรงงาน อายุ 64 ปี ส่วนสูง
167 เซนติเมตร ผมสีดำ ผิวสีดำ บุคลิกอวบ ทรงผมรองทรงสูง

วิธีการคัดเลือกนักแสดง

เนื่องจากเรื่องของข้าพเจ้าเป็นเรื่องส่วนตัวที่เกี่ยวกับบ้านและที่พักอาศัยซึ่งเรื่องส่วน
ใหญ่มาจากประสบการณ์และทัศนคติที่ข้าพเจ้ามีต่อบ้านและตัวพ่อของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจึง
ให้พ่อของข้าพเจ้าเล่น และให้เป็นตัวเองให้มากที่สุด เพื่อที่ข้าพเจ้าอยากบันทึกภาพเหตุการณ์
ต่างๆที่ข้าพเจ้าเคยได้รู้สึก และได้พูดคุยกับพ่อของข้าพเจ้าเอาไว้ เพื่อเอาไว้เตือนความทรงจำ
ของตัวว่าข้าพเจ้าเองในช่วงวัยหนึ่งที่กำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่งานในอนาคตเป็นอย่างไร และ
บันทึกภาพบรรยากาศของบ้าน และนักแสดงที่เป็นพ่อของข้าพเจ้าเองเอาไว้

คัดเลือกโดยการพูดคุยถึงความเข้าใจในเนื้อหา และความหมายในภาพยนตร์และแลกเปลี่ยนทัศนคติต่อกัน

สร้างคำถามเพื่อประเมินมุมมองของนักแสดงหลัก เช่น มีทัศนคติต่อครอบครัวอย่างไร
มีทัศนคติต่อพ่ออย่างไร ทัศนคติของการจากบ้านมาเพื่อมาอยู่หอหลายๆแล้วต้องกลับไปอยู่ที่บ้าน
รู้สึกอย่างไร ให้นักแสดงลองเล่นให้ดู โดยผ่านบทโมโนล็อก (Monologue) และอาศัยความ
เข้าใจกับบทพูดมากกว่าพูดตามบทแบบทุกคำเพื่อทดสอบความกล้าแสดงออก การแก้ปัญหา
และการแสดงอารมณ์ความเชื่อของนักแสดง

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

สำหรับเอกสารรายละเอียดของนักแสดง มีความสำคัญในการมอบหมายและนัดแนะตารางเวลาดำเนินงาน และการเตรียมเสื้อผ้า หรือกรณีพิเศษอื่นๆ ที่ต้องการติดต่อเร่งด่วน ข้าพเจ้าจึงขอไลน์ และเฟสบุ๊ค เอาไว้สำหรับการติดต่อพูดคุยเพื่อการติดต่อที่สะดวกขึ้นตามยุคสมัย เพื่อความเข้าใจในตารางเวลาที่ตรงกัน แม้ข้าพเจ้ามีไฟล์ข้อมูลของนักแสดงอยู่ในรูปแบบออนไลน์แล้วก็ตาม ข้าพเจ้าก็จัดบันทึกไว้เพื่อความแม่นยำสำหรับการเรียกใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง
(CASTING SHEET)

ภาพยนตร์เรื่อง : พ่อเป็นคนสร้างบ้าน (FATHER IS A BUILDER)

ผู้กำกับ : บรรณวิจิตร วิลาวรรณ

บทบาท : พ่อ	
	ชื่อ : นาย วิจิตร วิลาวรรณ
	ชื่อภาษาอังกฤษ : Wichit Wilawan
	การศึกษา : ปวส.3
	ข้อมูลทางกายภาพ
	เพศ : ชาย
	อายุ : 64 ปี
	ประสบการณ์การแสดง : -
	ความสามารถพิเศษ : ซ่อมเครื่องปรับอากาศ และเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิด
	ส่วนสูง : 168 น้ำหนัก : 75
	SIZE เสื้อ : SIZE กางเกง :
รองเท้า :	
เบอร์โทรศัพท์ : 081-936-0623	
อาหารที่แพ้ : -	

ตารางที่ 4.1 ภาพนักแสดงที่คัดเลือก

เอกสารข้อมูลนักแสดง
(CASTING SHEET)

บทบาท : บอส	
	ชื่อ : นาย ภัทรดนัย ธาระบุญ
	ชื่อภาษาอังกฤษ : Pattaranai Tharaboon
	การศึกษา : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์ และดิจิทัล มีเดีย ชั้นปีที่1
	ข้อมูลทางกายภาพ
	เพศ : ชาย
	อายุ : 18
	ประสบการณ์การแสดง -
	ความสามารถพิเศษ -
	ส่วนสูง : 175 น้ำหนัก : 60
	SIZE เสื้อ : L SIZE กางเกง : 31
รองเท้า : 42	
เบอร์โทรศัพท์ : 093-773-3489	
อาหารที่แพ้ : -	

ตารางที่ 4.2 ภาพนักแสดงที่คัดเลือก

ข้าพเจ้าเลือกพ่อของข้าพเจ้าเป็นนักแสดงหลักเพราะเรื่องที่เกิดขึ้นมาจากชีวิตจริงของข้าพเจ้าและตัวพ่อข้าพเจ้าเอง โดยที่พ่อของข้าพเจ้ามีอาชีพรับจ้างซ่อมแอร์ ล้างแอร์ ซึ่งตรงกับตัวละครที่ข้าพเจ้าต้องการ และตรงกับสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะบันทึกเหตุการณ์ของนักแสดง ที่เป็นพ่อของข้าพเจ้าเอาไว้

และข้าพเจ้าเลือก นาย ภัทรดนัย ธาระบุญ เป็นนักแสดงสำหรับการเทศน์ไว้ เพราะลักษณะทางกายภาพของตัวละครตรงกับที่ข้าพเจ้าต้องการ แต่เรื่องอารมณ์และลักษณะบุคลิกข้าพเจ้ายังรู้สึกไม่พอใจเท่าไร แต่เมื่อลองให้นักแสดงลองเล่นด้วยการต่อบท และเทศน์ กับพ่อของข้าพเจ้าแล้ว ก็มีพัฒนาการและความเข้าใจที่ดีขึ้นมากๆ ซึ่งหากข้าพเจ้าคัดเลือกเป็นนักแสดงหลักจริงแล้ว ก็จะมีการเวิร์คชอปนักแสดง การทำลายกำแพง ความเชื่อ ความเชื่อใจ เพื่อให้นักแสดงมีความเข้าใจในบทบาทของตัวละครที่ข้าพเจ้าต้องการมากขึ้น ทั้งในลักษณะทางกายภาพและกระบวนการคิดของตัวละคร

ภาพที่ 4.1 การฝึกซ้อมการแสดงและการสร้างความเชื่อ

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (Costume)

บอส เสื้อยืดสีเทาเข้ม หรือกรมท่า กางเกงขาสั้น แบบชุดลาลองทั่วไป ใส่อยู่บ้าน

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงชุดของบอส

พ่อ เสื้อโปโลสีกรมท่า หรือ ดำ มีปก เป็นชุดทำงานของช่าง กางเกงขายาวสีดำเก่าๆ

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงชุดของพ่อ

การกำกับศิลป์ (Production Design)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีลักษณะการเล่าเรื่องกึ่งสารคดีเหตุการณ์จริงและมีวิธีการดำเนินเรื่องแบบ Non-linear Narrative การเล่าเรื่องในมุมมองสังเกตการณ์ของตัวละคร โดยมีการตัดสลับไปมาของเหตุการณ์เพื่อให้รู้สึกถึงความไม่แน่นอนของตัวละครที่คล้ายความจริงและความฝัน โดยก็ยังไม่รู้อนาคตของตัวเองว่าจะสามารถไปแทนที่เพื่อสร้างบ้านต่อและดูแลครอบครัวเหมือนพ่อได้ไหม โดยข้าพเจ้าเลือกใช้สถานที่จริงที่ข้าพเจ้ามีประสบการณ์และความทรงจำร่วมอยู่ระหว่างข้าพเจ้ากับพ่อ และเพื่อให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆของฉากที่เป็นความจริงของพื้นที่ที่พักอาศัย

ข้าพเจ้าได้เลือกโทนสีเขียว เพราะสีเขียวมีความหมายถึงครอบครัวและสังคม ธรรมชาติ ชีวิต มนุษยชาติ การเริ่มต้น ความสดชื่น ความปลอดภัย อาหาร ความอุดมสมบูรณ์ ความเป็นอมตะ การเจริญงอกงาม การเติบโต การดูแล การรักษาเยียวยา ความเห็นอกเห็นใจ การควบคุม ความสมดุลทางกายและใจ และความสัมพันธ์ที่ดี

พลังของสีเขียว

เป็นสัญลักษณ์สากลของคำว่า ‘ผ่าน’ หรือ ‘ไปได้’ ด้วย สีเขียวอ่อนนั้นจะช่วยให้ความรู้สึกสดชื่น ในขณะที่สีเขียวมะนาวอ่อนจะสื่อถึงความอ่อนแรง

โทนสีน้ำตาล ข้าพเจ้าเลือกโทนสีน้ำตาลเพราะ สีน้ำตาลมีความหมายถึงสุขภาพและความสัมพันธ์ในครอบครัว ความเป็นมิตร ความอบอุ่น ความจริงใจ ความแข็งแรง ความซื่อสัตย์ ความไวใจ เรื่องสุขภาพ ความยั่งยืน ความทนทาน ความเรียบง่าย ความเป็นผู้ใหญ่ ความเสมอภาคกันของครอบครัวและสังคม⁴

⁴ www.beger.co.th/หลากหลายไอเดียสี/ความหมายและพลังของแต่ละสี

พลังของสีน้ำตาล

สีน้ำตาลจะช่วยสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเข้าได้กับแทบทุกสี ให้ความรู้สึกสมบูรณ์เชื่อมโยงกับธรรมชาติแวดล้อม ความมั่นคง ความไม่ไร้สาระ และความสมถะติดดิน นอกจากนี้สีน้ำตาลสื่อถึงความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ ความพิถีพิถัน ความเป็นระเบียบ ให้ความรู้สึกเป็นครอบครัว การเป็นส่วนหนึ่ง ความปรองดอง ความสะดวกสบาย และรสนิยมที่ดีในการใช้ชีวิตไปจนถึงความมีสไตล์ เป้าหมายและโชคทางการเงิน ในขณะที่ให้พลังทางด้านลบ ได้แก่ ความรู้สึกเฉื่อยชา ทรหณี ความเศร้า ความน่าเบื่อและการขาดอารมณ์ขันด้วยในเวลาเดียวกัน⁵

ภาพที่ 4.4 ภาพประกอบการควบคุมโทนสีที่ใช้ในภาพยนตร์ในภาพยนตร์

⁵ www.beger.co.th/หลากหลายไอเดียสี/ความหมายและพลังของสีแต่ละสี

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

บ้าน

บ้านเป็นสถานที่ถ่ายทำที่ใช้เป็นหลักในการดำเนินเรื่อง ซึ่งเรื่องราวทั้งหมดในบทภาพยนตร์และตัวละครเกิดขึ้นมาจากสถานที่นี้จริง ซึ่งเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูล และประสบการณ์ รวมถึงความทรงจำวันเด็กที่ข้าพเจ้ามีต่อบ้านและตัวพ่อของข้าพเจ้าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 4.5 ภาพประกอบสถานที่บ้านพักที่ใช้ถ่ายทำจริงในภาพยนตร์

หอพัก

หอพักนักศึกษาในเรื่องเป็นของข้าพเจ้าเอง ซึ่งใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์จริง เพื่อให้เห็นความแตกต่างของพื้นที่ภายในอย่างชัดเจน ระหว่างพื้นที่ในบ้านที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาเต็มไปด้วยของใช้และเครื่องใช้ไฟฟ้าเก่าที่ข้าพเจ้าเปรียบเสมือนความรู้สึกของพ่อ และ ภายในหอพักที่เป็นที่พักอาศัยชั่วคราวของลูกที่ต้องการพื้นที่ในการทำงาน และอยู่อย่างอิสระ

ภาพที่ 4.6 ภาพประกอบสถานที่หอพักนักศึกษาของบอส ที่ใช้ถ่ายทำจริงใน

การออกแบบฉากภาพยนตร์

ฉากเปิดตัวละคร ข้าพเจ้าต้องการเล่าเรื่องของพ่อของข้าพเจ้าเป็นคนสร้างบ้านเอง จึงเลือกให้ตัวละครพ่อนอนหลับและฝันกลับไปถึงเหตุการณ์ต่างๆภายในบ้านในอดีตโดยข้าพเจ้าได้ใช้ภาพเก่าจากอัลบั้มรูปฟิล์มที่ค้นเจอในบ้านมาใช้ในการเปิดเรื่อง เพื่อเล่าว่าตัวละครมีการดำเนินจากอดีตจนมาถึงปัจจุบันอย่างไร

ภาพที่ 4.7 ภาพประกอบจากการ Block shot ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ และจากอัลบั้มรูปเก่า

สถานที่เปิดตัวละครบอสข้าพเจ้าเลือกใช้เป็นห้องพักนักศึกษาของข้าพเจ้าเอง เพื่อให้เห็นความต่างของการใช้พื้นที่ ระหว่างพื้นที่บ้านที่พ่ออยู่ และพื้นที่หอที่บอสอยู่ ซึ่งตัวละครในเรื่องกำลังรับโทรศัพท์จากแม่ที่โทรมาถามเรื่องเกี่ยวกับการมาใช้ชีวิตที่หอ และชวนกลับมาบ้านในช่วงสุดสัปดาห์

ภาพที่ 4.8 ภาพประกอบจากการ Block shot ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ภายในห้องพัก

ฉากปิดเรื่องข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคกล้องในการดอลลีเพื่อช่วยเล่าเรื่องให้ตัวละครเหมือนอยู่ในสภาวะการฝัน ภาพค่อยๆเข้ามารับหน้าบอสที่กำลังหลับอยู่ และภาพก็เคลื่อนไปภายในบ้านที่กลายเป็นพื้นที่ว่างเปล่าเหมือนในอดีตที่ตัวละครบอสและพ่อเล่นกัน ภายในบ้านที่มีพื้นที่กว้างสำหรับตัวละครได้มีพื้นที่ให้กันและกัน นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังใช้เทคนิคเรื่องการตัดต่อเป็นตัวเชื่อมกันระหว่างภาพโดยใช้ภาพพ่อที่กำลังกดสวิสช์แอร์เพื่อให้เครื่องทำงานและใช้ภาพแอร์ในห้องของบอสเป็นภาพต่อกันเพื่อให้คนดูรับรู้ได้ว่าเป็นสิ่งที่พ่อทำและตัวละครบอสเองก็กำลังจะสร้างมันต่อ และใช้การตัดต่อสลับกันกับภาพเหตุการณ์ที่คล้ายสภาวะการฝันและใช้เทคนิคการซ้อนกันของภาพเหตุการณ์จริงในอดีตในอัลบั้มรูปเก่าเพื่อช่วยในการเล่าเรื่องทับซ้อนกันในพื้นที่เดียวกัน ข้าพเจ้ายังเลือกใช้เทคนิคของเสียง โดยใช้เสียงของแอร์เป็นตัวเชื่อมกันของฉากและกลายเป็นเสียงของลมหายใจที่ดังขึ้นกว่าปกติเพื่อให้สื่อถึงว่าเสียงทั้งสองเสียงนี้เป็นเสียงเดียวกัน และเป็นเสียงที่กำลังไปแทนที่กัน

ภาพที่ 4.9 ภาพประกอบจากการ Block shot ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

อุปกรณ์ประกอบฉาก (Properties)

1. ผ้าม่านสีน้ำตาล เพื่อให้มีความสมดุลกันของสีในฉาก
2. แอร์เก่า เลือกใช้จากของที่พ่อเก็บสะสมไว้
3. อาหาร

ภาพที่ 4.10 ภาพประกอบจากการเตรียมก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนงานประสานงาน

การติดต่อและนัดหมายวันเวลารวมไปถึงตารางเวลาในการถ่ายทำ การวางแผนงาน ทีมงานกล้อง เสียง ผู้ช่วยและนักแสดง การเดินทางขนส่งนักแสดงและเคลื่อนย้ายกอง โดยข้าพเจ้ารับมอบหมายเป็นผู้จัดการกองถ่ายเอง รวมถึงอุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมดเป็นหลัก ซึ่งต้องคอยตรวจเช็คเวลาของนักแสดง และทีมงานเพื่อให้ไม่มีปัญหาสำหรับการออกกอง รวมถึงการเคลื่อนย้ายขนอุปกรณ์ต่างๆ และอาหารสำหรับกองข้าพเจ้าได้พ่อเป็นคนช่วยทำอาหารเลี้ยงทีมงาน และนักแสดงในกองเอง

คิว	วันที่	เวลา	สถานที่	ฉาก
1	18 มีนาคม 2561	06.00 น. - 18.00 น.	บ้านซอยลาซาล 24	1 / 2 / 2.1 / 4 / 5
2	20 มีนาคม 2561	05.00 น. - 00.00 น.	บ้านซอยลาซาล 24	6 / 7 / 8 / 9 / 10 / 11
3	21 มีนาคม 2561	16.00 น. - 19.00 น.	หอเอพีที ลาดกระบัง	3 / 13

ตารางที่ 4.3 แสดงการวางแผนงานการประสานงาน

กำหนดวันถ่ายทำ

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 1”

ชื่อเรื่อง : พ่อเป็นคนสร้างบ้าน (FATHER IS A BUILDER)		วันที่ 18 มีนาคม 2561	
ผู้กำกับ : บรรณวิจิตร วิลาวรรณ			
SCENE : 1 / 2 / 2.1 / 4 / 5			
ภายนอก/ภายใน : ภายใน		กลางวัน/กลางคืน : กลางวัน	
		เวลา 06.00 น. - 18.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : ชายชรากำลังนอนอยู่ในสภาวะกึ่งหลับกึ่งตื่นบนเตียง , พ่อค่อยๆเดินลงจากบันไดอย่างช้าๆ , พ่อดูรายการข่าว , พ่อเดินเข้ามาพร้อมถุงกับข้าว , พ่อซ่อมบ้าน			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. แก๊ป	093-773-3487	ถุงอาหาร , แอร์	
2. พ่อ	081-936-0623	ผม / หน้า	เครื่องแต่งกาย
		แก๊ป	ที่อุป
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		เคนโต้	เคลื่อนกล้อง
		เสียง	สถานที่
ตัวประกอบ : -		เคน	บ้านซอยลาซาล 24
การขนส่งและยานพาหนะ : รถเจอา , รถเคน			

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 2”

ชื่อเรื่อง : พ่อเป็นคนสร้างบ้าน (FATHER IS A BUILDER)

วันที่ 20 มีนาคม 2561

ผู้กำกับ : บรรณวิจิตร วิลาวรรณ

SCENE : 6 / 7 / 8 / 9 / 10 / 11

ภายนอก/ภายใน : ภายใน

กลางวัน/กลางคืน : กลางวัน - กลางคืน

เวลา 16.00 น. - 19.00 น.

เหตุการณ์โดยย่อ : พ่อซ่อมแอร์ , กินข้าว , พ่อเป็นคนทำอาหาร , พ่อตื่นจากความฝันที่กำลังเป็นคนสร้างบ้าน

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. บอส	093-773-3487	แอร์ , บุหรี่ , อาหาร	
2. พ่อ	081-936-0623	ผม / หน้า	เครื่องแต่งกาย
		แก๊ป	อื่น
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		เคนได้	เคลื่อนกล้อง
		เสียง	สถานที่
ตัวประกอบ : -		เคน	บ้านซอยลาซาล 24
การขนส่งและยานพาหนะ : -			

ตารางที่ 4.5 แสดงกำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 2

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 3”

ชื่อเรื่อง : พ่อเป็นคนสร้างบ้าน (FATHER IS A BUILDER)		วันที่ 21 มีนาคม 2561	
ผู้กำกับ : บรรณวิจิตร วิลาวรรณ			
SCENE : 3 / 13			
ภายนอก/ภายใน : ภายใน		กลางวัน/กลางคืน : กลางวัน - กลางคืน	
		เวลา 16.00 น. - 19.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : บอสคุยโทรศัพท์ , บอสกำลังฝันในสภาวะกึ่งหลับกึ่งตื่น			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. บอส	093-773-3487	โทรศัพท์ , บุหรี่	
		ผม / หน้า	เครื่องแต่งกาย
		แก๊ป	อื่น
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		เคนได้	เคลื่อนกล้อง
		เสียง	สถานที่
ตัวประกอบ : -		เคน	หอพัก FBT
การขนส่งและยานพาหนะ : -			

ตารางที่ 4.6 แสดงกำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 3

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์สั้น (Production)

การเตรียมก่อนการถ่ายทำ

อุปกรณ์บันทึกภาพ

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน” (FATHER IS A BUILDER) ข้าพเจ้าต้องการบันทึกภาพของบรรยากาศในเหตุการณ์ให้มีความสมจริงที่สุด และการถ่ายทำส่วนใหญ่ก็ใช้แสงธรรมชาติ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้กล้อง Black Magic Camera เพื่อบันทึกภาพและด้วยความโดดเด่นของกล้อง ที่เก็บค่าสีได้ดีกว่ากล้องทั่วไป อีกทั้งยังมีขนาดเล็กกระทัดรัด เหมาะสมกับสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำ ที่มีความคับแคบ

ภาพที่ 5.1 ภาพแสดงอุปกรณ์บันทึกภาพ Black Magic Camera

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าใช้วิธีการบันทึกโดยใช้ตัวส่งสัญญาณไวเลส (Wireless) เพื่อเก็บเสียงบทสนทนา จากเครื่องอัดเสียงแล้วซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียงเข้ากล้อง และใช้วิธีการบันทึกโดยใช้ไมค์บูม (Microphone Boom) เพื่อเก็บเสียงบรรยากาศภายในบ้านไว้ให้ได้มากที่สุด และซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียงเพื่อนำมารวมกันในช่วง Post Production

ภาพที่ 5.2 ภาพแสดงอุปกรณ์บันทึกเสียง

ภาพที่ 5.3 ภาพแสดงอุปกรณ์ไวเลส (Wireless)

ภาพที่ 5.4 ภาพแสดงอุปกรณ์ไมค์บูม (Microphone Boom)

มุมมองและขนาดภาพ

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าต้องการที่จะบันทึกภาพ เหตุการณ์และบรรยากาศภายในบ้าน ที่ข้าพเจ้าได้มีส่วนร่วมกับเหตุการณ์จริงของครอบครัวเอาไว้ และเพื่อให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นตัวแทนในการบันทึกความทรงจำของช่วงวัยตั้งแต่ที่ข้าพเจ้าเกิด จนถึงการเปลี่ยนแปลงของข้าพเจ้าที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา รวมถึงภาพสิ่งของในบ้าน ภาพครอบครัว หรือแม้กระทั่งพ่อ และแม่ของข้าพเจ้าเอาไว้ ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะใช้มุมมองที่เหมือนกับภาพถ่าย ที่ข้าพเจ้าเคยบันทึกเอาไว้ผ่านโทรศัพท์ ซึ่งถือว่าเป็นมุมมองของผู้สังเกตการณ์ และส่วนตัวของข้าพเจ้าเองที่จะถ่ายทอด และสะท้อนเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวเอาไว้

ขนาดภาพในเรื่องส่วนใหญ่ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะใช้ภาพกว้าง (Long Shot) เพื่อให้คล้ายภาพถ่ายที่ข้าพเจ้าได้เคยบันทึกไว้ให้ได้มากที่สุด และข้าพเจ้าได้เลือกใช้ภาพระยะใกล้ (Close-Up) เพื่อเน้นอารมณ์และเพื่อช่วยแทนสัญลักษณ์ในเรื่อง เช่น การทำงานของแอร์ แทนที่ด้วยเสียงของลมหายใจ

ภาพที่ 5.5 ภาพประกอบรูปถ่ายที่บันทึกด้วยโทรศัพท์มือถือ

ภาพที่ 5.6 ภาพประกอบจากในภาพยนตร์

การเคลื่อนที่ของกล้องในเรื่อง ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้การตั้งกล้องนิ่งๆ ให้แต่ละฉากคล้ายภาพถ่ายมากที่สุด ซึ่งจะมีการเคลื่อนไหวของตัวละครเท่านั้นที่ทำให้เรื่องมีชีวิต การเคลื่อนที่ส่วนใหญ่ในเรื่องจึงจะเห็นได้เฉพาะฉากที่ตัวละครบอส เดินเข้าหรือเดินออกหรือมีการเปลี่ยนผ่านของอารมณ์ เพื่อที่จะสื่อถึงการเคลื่อนไหวเบาๆ ของตัวละครที่เป็นวัยรุ่น ซึ่งต่างจากของพ่อที่ส่วนใหญ่จะตั้งกล้องนิ่งๆ เท่านั้น

การถ่ายทำ

SEQUENCE 9 สะท้อน

Scene 9 : ภายนอก/บริเวณหน้าบ้าน/กลางวัน

เสียงคีมตัดสายไฟของชายชราที่กำลังซ่อมแอร์อยู่หน้าบ้านดังก้อง เสียงน้ำที่ไหลของเครื่องกรองทำความสะอาดน้ำ เสียง เครื่องให้ออกซิเจนปลา ของน้ำที่ไหลผ่าน

บอส

“ถ้าพ่อไม่ทำแอร์แล้วตอนแรกพ่ออยากทำอะไร”

พ่อ

“จะให้ไปทำอะไรละ ก็ทำมาแต่ไหน แต่ไร ตอนนั้นไม่ได้คิด คิดแต่ทำแอร์เสร็จแล้วเดียวกลับไปทำนาที่บ้านนอกแล้ว เบื่อแล้วกรุงเทพ เข้ามาไม่ได้โรเลยเนี่ย”

บอส

“อ้าว แล้วเข้ามาทำไมตอนแรก กรุงเทพฯ”

พ่อ

“ก็เข้ามาทำงาน เข้ามาหางานทำ เมื่อก่อนมาทำงานกรุงเทพแล้วมีเงิน อยู่บ้านนอกหมดหนัานาแล้วทำอะไรได้หละ ก็ไม่มีเงินแล้ว”

พ่อของเขาเล่าเรื่องราวในอดีตให้ฟัง เสียงของบอสดังก้องขึ้นมาถามพ่อของเขาขณะที่กำลังนั่งซ่อมแอร์อยู่หน้าบ้าน

บอส

“ถ้าเรียนจบกลับมาทำห้องใหม่ตรงนี้ได้เปล่า”

พ่อ

“ได้ ได้หมดแหละ ถ้ามีเงิน”

การกำกับการแสดง

ฉากนี้เป็นฉากที่ถ่ายทำภาพยนตร์มีจำนวนเทคมากที่สุด เพราะตอนถ่ายทำพ่อของข้าพเจ้าพูดไม่ได้ อาจเกิดจากอาการเครียด และพ่อพูดประโยคสนทนาซ้ำๆแล้วทำให้พ่อของข้าพเจ้าคิดมาก และเหมือนเริ่มตั้งคำถามว่าจริงๆแล้วข้าพเจ้าเองในฐานะลูก กำลังคิดอะไรกับบ้าน ด้วยความที่ฉากนี้ตอนค้นหาข้อมูลข้าพเจ้าได้ไปพูดคุยถึงประโยคเหล่านี้จริงๆ ทำให้ข้าพเจ้าต้องการน้ำเสียง การทิ้งช่วงของเวลาการตอบ การพูดคุยของตัวละคร เป็นไปตามที่ข้าพเจ้าเคยได้คุยกับพ่อจริงๆ ทำให้ยากต่อการที่จะให้พ่อของข้าพเจ้าแสดงออกมาให้สมจริง ปัญหาในช่วงถ่ายทำ ทำให้พ่อของข้าพเจ้าพูดประโยคเหล่านั้นออกมาอีกไม่ได้

ในขั้นตอนของการกำกับ ข้าพเจ้าได้ลองให้พ่อค่อยๆจำรูปประโยคและตอบทักกับนักแสดงลูก แต่พ่อก็จำไม่ได้ และแสดงน้ำเสียงออกมาไม่เหมือนกับที่ข้าพเจ้าเคยรู้สึกและได้ยิน ข้าพเจ้าจึงเปลี่ยนวิธีการกำกับโดยการเข้าไปพูดคุยด้วยตัวเอง ค่อยๆเล่าเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าเคยรู้สึกต่อเหตุการณ์นี้จริงกับพ่อก่อนการถ่ายทำ ทำให้พ่อของข้าพเจ้าเริ่มอิน และพูดออกมาด้วยน้ำเสียงที่คล้ายกับที่ข้าพเจ้าเคยได้ยินและต้องการ

ภาพที่ 5.7 ภาพประกอบ SEQUENCE 9 ในภาพยนตร์

BLOCK SHOT

ข้าพเจ้าเลือกที่จะวางจุดที่ตัวละครแสดง ตามภาพถ่าย เหตุการณ์จริงที่ข้าพเจ้าเคยบันทึกและร่วมเหตุการณ์นั้นมา โดยข้าพเจ้าได้กลับไปบ้านเพื่อวางจุดของตัวละครในสถานที่จริงอีกครั้ง เพื่อถ่ายภาพออกมาเพื่อเตรียมการถ่ายทำ เนื่องจากสถานที่บ้านของข้าพเจ้ามีพื้นที่จำกัดการได้ไปวางจุดของตัวละครก่อนทำให้ได้รู้ถึงตำแหน่งการวางกล้องด้วย ว่าควรใช้กล้องหรืออุปกรณ์อะไร เพื่อให้เหมาะสมกับการถ่ายทำ และเพื่อให้ตรงกับความต้องการของข้าพเจ้ามากที่สุด และเพื่อให้ข้าพเจ้าสามารถมองภาพรวมของภาพยนตร์ได้ ว่าควรปรับปรุงแก้ไขตรงไหนก่อนการถ่ายทำจริง เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการถ่ายทำ

ภาพที่ 5.8 ภาพประกอบการ Block shot กับสถานที่จริงก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

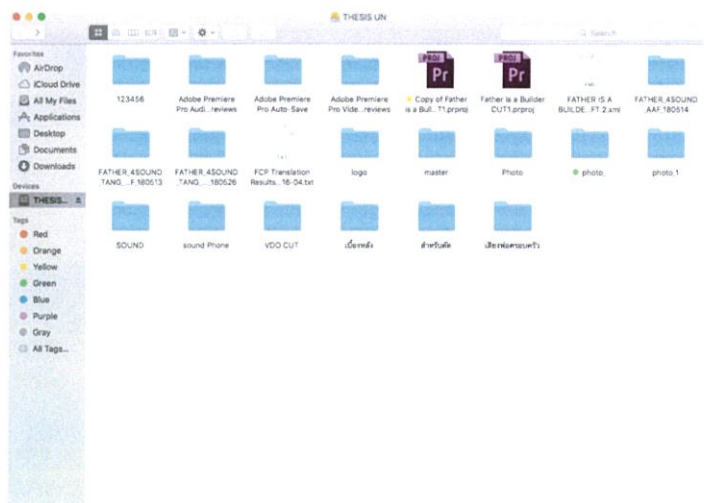
บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนที่พิถีพิถันมาก การตัดต่อและลำดับเรื่องจำเป็นต้องประสานงานกับหลายๆฝ่าย ทั้งฝ่ายเสียง ฝ่ายเก็ลยี่สี่ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้มีการถ่ายทำฉากกินข้าวในภาพยนตร์ไว้สองแบบ แบบแรกเป็นไปตามบทภาพยนตร์ และแบบที่สองเป็นการถ่ายระยะใกล้ของตัวละคร ทั้งแม่ พ่อ และบอส ขณะทานข้าวไว้เผื่อ เพราะก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์จริง มีเหตุการณ์จริงที่พ่อ แม่ และพี่สาวของข้าพเจ้าโทรมาเล่าให้ข้าพเจ้าฟัง ถึงเรื่องที่ไม่เข้าใจกันถึงเรื่องรถที่พี่สาวของข้าพเจ้าไม่ได้ส่งทำให้เป็นหนี้ และมีปากเสียงกัน ทำให้ข้าพเจ้าได้ใช้อุปกรณ์บันทึกเสียงอัดเอาไว้ได้พอดี เพื่อนำมาใช้จริงได้ในภาพยนตร์ ซึ่งขณะนั้นข้าพเจ้าพักอยู่ที่หอ และได้ทำการเบิกของโรงถ่ายภาพยนตร์ไว้แล้วเพื่อเตรียมการออกกอง

การตัดต่อและการลำดับเรื่อง

ข้าพเจ้าตัดต่อภาพยนตร์ด้วยโปรแกรม Adobe Premiere Pro โดยนำ footage ที่ถูกแยกไว้ตามวันที่ถ่ายทำ เพื่อให้ง่ายต่อการจัดการหาและตัดต่อภาพยนตร์

ภาพที่ 6.1 ภาพประกอบการจัดเก็บไฟล์

การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)

ในการตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut) ข้าพเจ้าได้ทำการตัดต่อลำดับภาพไปตามบทภาพยนตร์ก่อน เพื่อที่จะได้รับรู้ปัญหาและนำไปแก้ไขต่อไป และเพื่อให้ตรงกับความต้องการแรกของข้าพเจ้าที่คิดไว้

ปัญหาที่พบในการตัดต่อแบบหยาบ เมื่อนำไฟล์เหตุการณ์ทั้งหมดที่คิดไว้มาเรียงต่อกัน พบว่าประเด็นการเล่าเรื่องไม่สามารถเล่าให้เป็นไปตามบทภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าคิดไว้ได้ ซึ่งการตัดต่อแบบหยาบครั้งนี้ ทำให้การเล่าเรื่องดำเนินช้าไป และทำให้น่าเบื่อ จึงต้องลำดับการตัดต่อขึ้นใหม่ และให้กระชับมากกว่านี้

ROUGH CUT

ภาพที่ 6.2 ภาพประกอบการตัดต่อหยาบ (Rough Cut)

การตัดต่อสมบูรณ์ (Final Cut)

จากปัญหาการตัดต่อหยาบ จึงต้องแก้ไขด้วยวิธีการ ดังนี้

1. ตัดทิ้งเรื่องในซีควเอนส์ (Sequence) เดียว เนื่องจากบทภาพยนตร์มีความยาว 30 นาที และสามารถตัดให้สั้นลงได้กว่านี้อีกจึงสามารถตัดได้ในไทม์ไลน์ (Timeline) เดียวกันได้

2. จากที่กล่าวไว้ข้างต้น เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้มีการถ่ายทำฉากกินข้าวในภาพยนตร์ไว้สองแบบ แบบที่สองเป็นการถ่ายระยะใกล้ของตัวละคร ทั้งแม่ พ่อ และบอส ขณะทานข้าวไว้เพื่อ เพราะก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์จริง มีเหตุการณ์จริงที่พ่อ แม่ และพี่สาวของข้าพเจ้าโทรมาเล่าให้ข้าพเจ้าฟัง ถึงเรื่องที่ไม่เข้าใจกันถึงเรื่องรถที่พี่สาวของข้าพเจ้าไม่ได้ส่งทำให้เป็นหนี้ และมีปากเสียงกัน ทำให้ข้าพเจ้าได้ใช้อุปกรณ์บันทึกเสียงอัดเอาไว้ได้พอดี ทำให้ข้าพเจ้าเลือกตัดตามเสียงของเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าบันทึกไว้ใหม่ เพื่อช่วยให้เรื่องมีประเด็นที่ชัดเจนมากขึ้น

3. ปัญหาที่พบในการตัดแบบที่สอง ที่ข้าพเจ้าอัดเสียง พ่อ แม่ และพี่สาวไว้มีความยาวกว่า 30 นาที และประเด็นเรื่องที่พูดก็วนซ้ำไปซ้ำมาของพี่ ทำให้ข้าพเจ้าต้องใช้วิธีการตัดโดย แลคำพูดออกมาเป็นตัวอักษรก่อน จากนั้นปริ้นท์ออกมาและใช้กรรไกรตัดกระดาษแบ่งเป็นประโยค และนำมาเรียงต่อกัน เป็นเรื่องเดียวกัน เหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการนี้ เพราะข้าพเจ้าไม่สามารถฟังเสียง ขณะตัดต่อได้ เพราะไม่สามารถเห็นภาพรวมของประเด็นในการพูดและการเชื่อมต่อกันของบทสนทนาได้

4. เลือกใช้ซ็อตที่ทำให้เรื่องสามารถสื่อสารได้ให้มากที่สุด เพื่อสร้างความกระชับให้กับเรื่องราว และเว้นช่วงอารมณ์ในการตัดต่อให้มากขึ้น

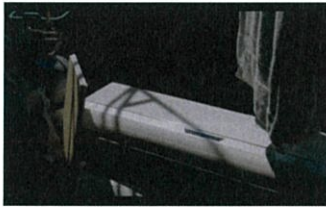

ภาพที่ 6.3 ภาพประกอบการตัดต่อสมบูรณ์ (Final Cut)

FINAL CUT

ภาพที่ 6.4 ภาพประกอบการตัดต่อละเอียดแบบสมบูรณ์ (Final Cut)

การเกลี่ยสีของภาพยนตร์ (Color Grading)

เนื่องจากการถ่ายทำจะตั้งค่าสีกลางไว้ และมาเกลี่ยสีภาพทีหลังเพื่อให้ภาพรวมของภาพยนตร์เรื่องนี้ ดูเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน โดยมีค่าสีที่กำหนดไว้แล้ว เพื่อง่ายต่อการปรับแต่งและค่าสีต่างๆ ที่แต่งแล้วยังช่วยสื่อความหมายในเชิงสัญลักษณ์ในภาพยนตร์อีกด้วย

ภาพที่ 6.5 ภาพประกอบ Color Palette สำหรับการแต่งสี

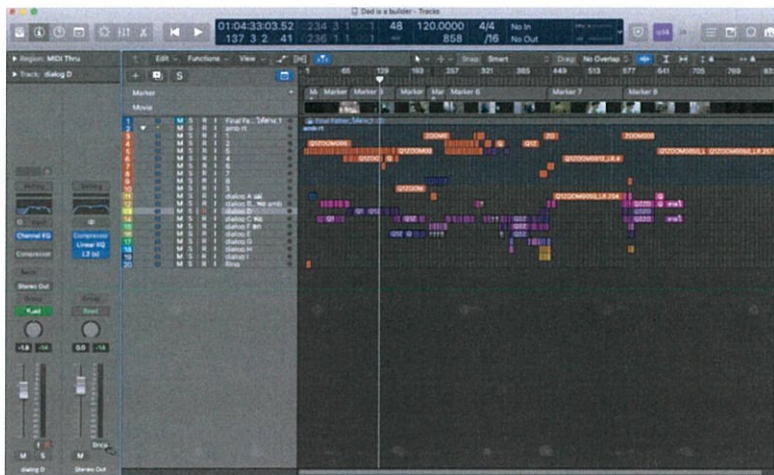
ภาพที่ 6.6 ภาพประกอบตัวอย่างภาพก่อน - หลังการเกลี่ยสี

ภาพที่ 6.7 ภาพประกอบตัวอย่างภาพก่อน - หลังการเกลี่ยสี

เสียงในภาพยนตร์ (Sound)

การผสมเสียงในภาพยนตร์ คือ การควบคุมความหนักเบาของบทพูด เสียงบรรยากาศ เสียงเพลงประกอบ ให้อยู่ในค่าเสียงที่พอเหมาะพอดี

ภาพที่ 6.8 ภาพประกอบการควบคุมโทนเสียงในโปรแกรม Logic X

สำหรับเสียงในภาพยนตร์เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน” (FATHER IS A BUILDER) มีการใช้เทคนิคเรื่องของเสียงเป็นสัญญาณที่ช่วยในการสื่อสารเพิ่มเติมในภาพยนตร์ด้วย เช่น เสียงในช่วงเปิดเรื่อง เสียงกรนของพ่อตอนนอนหลับ ให้ความรู้สึกถึงการหลับฝันเข้าไปในความทรงจำในอดีต , เสียงการหมุนของพัดลมที่ดังขึ้นกว่าปกติ ทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนที่ของล้อหมุน หรือเปรียบเสมือนคลื่นสมองที่กำลังพาพ่อเข้าไปมิติของกาลเวลาในอดีตความทรงจำของพ่อ และภาพถ่ายบ้านในอัลบั้มรูปเก่าๆ ก็ค่อยๆปรากฏขึ้น , เสียงของเครื่องปรับอากาศ (Air) ในช่วงท้ายเรื่อง ที่ขณะพ่อซ่อมแอร์เสร็จและกดเพื่อให้แอร์ทำงาน ก็เหมือนเป็นสัญญาณการติด การเริ่มต้นใหม่ของชีวิตของลูก , เสียงของแอร์ที่ค่อยๆดังขึ้น และภาพตัดไปที่ห้องของบอสที่กำลังนอนอยู่ การเชื่อมภาพด้วยแอร์ที่พ่อเปิด และแอร์ที่ห้องนอนของบอส เป็นเสมือนเสียงลมหายใจที่ข้าพเจ้าต้องการให้เสียงมีความดังขึ้นกว่าปกติ เพื่อให้เป็นสัญญาณในภาพยนตร์ พุดถึงการมีชีวิตใหม่ เป็นเสียงลมหายใจของบอส และพ่อ ผสมเข้าไปด้วยกันในขณะที่ภาพตัดไปที่บ้าน เพื่อให้รู้สึกว่าบอสกำลังจะกลายเป็นพ่อ และเป็นผู้นำครอบครัว

โปสเตอร์ (Poster)

ข้าพเจ้าเลือกใช้ภาพในภาพยนตร์มาทำโปสเตอร์ปรับให้เป็นแนวตั้งเพื่อตัวละครมองเห็น เหมือนกำลังสะท้อนความคิดซึ่งกันและกัน และข้าพเจ้ายังใส่ภาพถ่ายโครงสร้างบ้านของข้าพเจ้าที่เป็นอัลบั้มรูปเก่าไปในภาพยนตร์ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อของภาพยนตร์ “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน” (FATHER IS A BUILDER)

ภาพที่ 6.9 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน” (FATHER IS A BUILDER)

เบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Behind the scenes)

ภาพที่ 6.10 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน”

รายชื่อทีมงานภาพยนตร์สั้นเรื่อง “พ่อเป็นคนสร้างบ้าน”

นักแสดง

คุณพ่อ	วิจิต วิลาวรรณ
Father	Wichit Wilawan
ลูกชาย	ภัทรดนัย ธาระบุญ
Son	Pattaradanai Tharaboon
คุณแม่	สาธินี วิลาวรรณ
Mother	Satinee Wilawan

Written and Directed by	บรรณวิจิต วิลาวรรณ Banvithit Wilawan
1st Assistant Director	กฤติน ทองใหม่ Krittin Thongmai
Produced by	บรรณวิจิต วิลาวรรณ Banvithit Wilawan
Production Manager	สุกานดา เปียนขุนทด Sukanda Piankuntot
Cinematographer	นาเคนทร์ พุฒิกุลางกูร Nakhen Puttikulangkura
1st Assistant Camera	วนชล จินดาสุ Wanachon Chindasu
2nd Assistant Camera	ธีรเมศร์ กิติทัศน์ศุภสิน Teeramate Kititadsupasin
Still Photographer	สุกานดา เปียนขุนทด Sukanda Piankuntot
Production Designer	บรรณวิจิต วิลาวรรณ Banvithit Wilawan
Art Director & Prop Master	ธนาเทพ ศุภนิมิตจิตเจริญ Thanathep Suphanimitchitcharoen
Runner	ธีรเมศร์ กิติทัศน์ศุภสิน Teeramate Kititadsupasin
Gaffer	เด่นชัย แขสิงห์ Denchai Khaesingh

Sound Recordist	วรมเมธ ศรีแสงนิล Voramet Sriseangnil
Boom Operator	วัชรพงศ์ ศรีพอ Watcharapong Sripor
Editor	บรรณวิจิตร วิลาวรรณ Banvithit Wilawan
Colorists	นาเคนทร์ พุฒิกลางกูร Nakhen Puttikulangkura

Sound Designer & Sound Mixed by

ณัฐพากษ์ กวีธรรมวงค์
Nattapak Kaweethammawong

“กองทุนส่งเสริมการศึกษาศิลปะการสร้างสรรค์ศิลปะ”

มูลนิธิ รัชบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

ติณห์นวัช จันท์คล้าย

Tinnawat Chankloi

นาเคนทร์ พุฒิกลางกูร

Nakhen Puttikulangkura

สุภาณี ลิ้มโรจน์กุล

Supanee Limrojnugool

ไช่ เหลียนเจี๋ย

Cai LianJie

พิสิณี ขาวสมัย

Pisinee Khaosamai

จิรัฐติกาล พระสนชุ่ม

Jirattikal Prasonchoom

กฤษดา นาคะเกตุ

Kritsada Nakagate

กรณัฐ วิบูลย์ปิ่น

Korranut wiboonpin

พลิชฐ์พล เกิดพูล

Phasitpol Kerdpool

รุจิภาส บุญประคอง
 Rujipas Boonprakong
 โชติตา สายหยุด
 Chotita Saiyud
 ฐิติชญา เล็กแหลมหลัก
 Tiya Leklaemlak
 ณัฐพล เนตรนรงค์
 Nutthaphon Natenarong
 วัชรพงศ์ ศรีพอ
 Watcharapong Sripor
 วรณิศา โสพันธุ์
 Wannisa Sopan
 เจน ศรีเจริญศักดิ์
 Jane Srijaroenak
 อีรสิทธิ กลั่นเกษร
 Teerasit Klangaysorn
 ภัทรภร ศรีถาวร
 Phattharaporn Srithaworn
 ณัฐชาพร วิลาวรรณ
 Nutchaporn Wilawan

รายการ วันใหม่ไทยพีบีเอส
 “แรงงานยุค 4.0 ต้องเพิ่มทักษะดิจิทัล”
 #ThaiPBSnews

เพลง “แก่งลอยทุกวัน”
 คำร้อง/ทำนอง/เรียบเรียง/ขับร้อง
 โดย มหาสมุทร บุญยรักษ์

4601 FILM STUDIO
 ครอบครั้ว วิลาวรรณ

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
 Advisor

แชน มังกรวงษ์
 Khae Mungkornwon

บทที่ 7

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

อันที่จริงแล้วทุกครั้งที่ทำภาพยนตร์ขึ้นมาซักเรื่องทุกคนก็คงจะมีจุดมุ่งหมาย จุดประสงค์ ที่มีความหมายต่อชิ้นงานในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งสำหรับข้าพเจ้าแล้วเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในการที่เราจะตั้งเป้าหมายไว้เพื่อให้ได้มาอย่างสิ่งที่ต้องการไม่มากนักน้อย เมื่อลงทุนก็คงคาดหวังกับสิ่งที่จะเกิด ใครไม่รู้จักหวังก็คงน่าเสียดายเป็นแน่ สำหรับข้าพเจ้าเองการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ขึ้นมา เพียงแค่ต้องการพูดถึงการดำเนินชีวิตของผู้คนชนชั้นกลางที่ต้องดิ้นรนอย่างหนึ่งเงียบเพื่อที่จะไปสู่เป้าหมาย ว่ากันตามตรงเป้าหมายของคนชนชั้นกลางบางคนคงเป็นการมีทรัพย์สินเงินทองเพื่อให้ได้ความสุข เราทำงานกันเหน็ดเหนื่อย สุขภาพแย่แยะ เพื่อย่ออยู่กับที่ หรือบางคนทำงานเพื่อเลี้ยงปากท้องของครอบครัว จนลืมความสุขที่แท้จริงของตัวเอง แต่มันช่างเป็นเรื่องยากเมื่อเราฝันที่จะมีอะไรแบบนั้น แม้กระทั่งขอแค่มีความสุขบางครั้งก็ยังไม่จะมี ภาพยนตร์ศิลปะฉบับนี้จึงเป็นการบันทึกเรื่องราวความทรงจำของช่วงวัยเด็ก จนถึงวัยที่ข้าพเจ้าต้องสำเร็จการศึกษา และกำลังก้าวเข้าสู่โลกแห่งความจริงในการทำงาน และหวังให้เป็นแค่การบอกต่อเพื่อให้รู้ไว้ซึ่งความคิดจากคนชนชั้นกลางที่ส่งต่อไป หวังกันว่าวันหนึ่งตนเองจักประสบความสำเร็จในรูปแบบหนึ่งด้วยจากจังหวะเวลา หรือความสามารถก็ตาม บางทีคนเราก็แค่ต้องการจะเดินออกมาจากการมีชีวิตรูปแบบเดิมๆบ้าง เพื่อให้พวกเขาได้เติมเต็มพื้นที่ให้คนที่สำคัญของพวกเขา และแค่นั้น..ตัวเขาเองก็คงมีความสุขไม่น้อย

1. บทสรุปในการทำงาน

1.1 กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่องนี้แก่นของมันถูกรีดมาจากปัญหาที่ตัวเองคิดในหัวอยู่ตลอดช่วงการเรียนภาพยนตร์เ็นการศึกษาปีที่ 4 อีกทั้งด้วยจากการฝึกงานได้ไปเจอรุ่นพี่ๆที่จบไป บางคนมีความฝัน บางคนเปลี่ยนความฝันในขณะที่เดินมาครึ่งทางของชีวิต และการได้กลับไปพักอาศัยอยู่บ้านที่นานขึ้นในช่วงเวลานั้น ทำให้ข้าพเจ้าค่อยๆมองครอบครัวอย่างละเอียดในช่วงวัยของพ่อและแม่ ภายภาพของคนในครอบครัวที่แก่ชรา จึงอยากจะถ่ายทอดจุดๆนี้ไปสู่คนที่กำลังรู้สึกท้อใจ หลง

ทาง และคิดว่าตนเองยังไม่เจอเป้าหมายของชีวิต ในส่วนของเนื้อหาความตั้งใจ ตั้งแต่แรกคือการทำหน้าที่ Realism ข้าพเจ้าศึกษาทำมันอย่างหนักเพื่อให้ได้มา ซึ่งความเข้าใจภาพยนตร์ในรูปแบบหนึ่งจากหลายร้อยพันรูปแบบของภาพยนตร์ บนโลก และนี่ก็เป็นอีกหนึ่งรูปแบบหนึ่งที่ภาษาภาพยนตร์คือ Quiet film เป็น ภาพยนตร์เงียบ แต่เงียบในที่นี้คือการมีพื้นที่ให้คนดูได้เข้าไปมีส่วนร่วมด้วยตัวเอง ไม่ได้บังคับหรือรีดไถอารมณ์แต่อย่างใด บทภาพยนตร์จึงถูกคิดจากความเป็น อันสตรัคเจอร์ (Unstructure) ที่ไม่มีโครงสร้างของบทภาพยนตร์เข้ามาจับ เพียง แต่มันถูกเล่าไปอย่างนิ่งเงียบตามคอนเซป (Concept) ทั้งหมดของมัน ซึ่งโอเคทีเดียว ทั้งหมดก็เป็นเพียงรูปแบบหนึ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าครั้งหนึ่งในชีวิตข้าพเจ้าอยากจะทำทดลองทำมันในรูปแบบของข้าพเจ้าเอง เนื่องด้วยข้าพเจ้าคิดว่าการเติบโตเข้าไปสู่ การทำงานทำให้ยากต่อการที่จะได้ทำในสิ่งที่แตกต่างอย่างสุดโต่ง จึงเป็นโอกาสที่ดี ในการที่ข้าพเจ้าจะได้ทำภาพยนตร์เรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อให้ท้ายที่สุดแล้วในชีวิตจะไม่ เสียหายที่อย่างน้อยได้บันทึกภาพเหตุการณ์ต่างๆในบ้านและความเป็นปัจจุบัน ขณะของคนในครอบครัว และได้ลองทำมันซักครั้ง

1.2 กระบวนการเตรียมการถ่ายทำ

ในส่วนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์หลังจากที่เราได้คัดเลือกและ เรียบเรียงเหตุการณ์จริงออกมาได้แล้ว ข้าพเจ้าก็ใช้วิธีการจัดการตามระบบการ ทำงานของการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์แบบปกติ คือ การบล็อคอีซีด การคัดเลือกนักแสดงที่คล้ายกับตัวของข้าพเจ้า ด้วยลักษณะการคิดถึงเรื่องภายในบ้าน บางอย่าง และคัดเลือกนักแสดงอย่างพ่อ และแม่ มาเล่นจริงๆเพื่อต้องการบันทึก พ่อและแม่ของข้าพเจ้าไว้ในภาพยนตร์ และเพื่อให้พ่อ และแม่แสดงความเป็นตัว เองให้มากที่สุด จากนั้นก็จัดการระบบโดยการวางแผน นัดนักแสดง และวางแผน การถ่ายทำตามวัน และเวลาที่วางแผนไว้ เพื่อให้ง่ายต่อการถ่ายทำภาพยนตร์

1.3 กระบวนการถ่ายทำ

สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้กระบวนการถ่ายทำ ทีมงานที่เป็นเพื่อนๆ ถือว่า ช่วยเหลือในการทำงานของข้าพเจ้าได้ดีมาก ซึ่งหลังจากที่ข้าพเจ้ายุ่งในเรื่องของ การจัดการทุกอย่างเองแล้ว เวลาหน้ากองทุกคนก็เข้าใจ และคอยแนะนำ สามารถ แลกเปลี่ยนโอเคเดียวกันได้

ในส่วนของการกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ เนื่องจากที่ข้าพเจ้าคัดเลือกพ่อ และแม่จริง ของข้าพเจ้ามาเล่น โดยที่เขาไม่มีความเข้าใจในการแสดงภาพยนตร์

เลย ทำให้ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการโดย ให้นักแสดงที่เล่นเป็นตัวแทนของข้าพเจ้า พุดคุยทำความเข้าใจกันก่อน เพื่อความคุ้นชิน และสำหรับการกำกับแสดงพ่อ ข้าพเจ้าเลือกที่จะให้เขาลองพูดประโยคบทสนทนาที่ข้าพเจ้าเตรียมไว้ก่อน เพื่อให้เขาจำได้ และเพื่อให้เขาสื่อสารน้ำเสียง และท่าทางออกมาอย่างเป็นธรรมชาติที่สุด

ในการจัดแสงในภาพยนตร์ ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้แสงธรรมชาติเป็นหลัก เพื่อให้เกิดความสมจริงที่สุดตามแบบภาพยนตร์สารคดี

1.4 กระบวนการหลังการถ่ายทำ

ข้าพเจ้าได้มีการติดต่อประสานงานขอความช่วยเหลือเพื่อนที่โรงเรียนเก่า ไว้ให้ช่วยทำเสียง และข้าพเจ้าโชคดีที่ได้อู้จักเพื่อนต่างมหาวิทยาลัยเยอะ อย่างตากล้องที่ทั้งมาช่วยถ่ายให้และยังเสนอในการช่วยเกลี่ยสีด้วย ทำให้ข้าพเจ้าสบายใจมากขึ้นและไม่ค่อยมีปัญหาอะไรมากนัก

ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงน่าจะเป็นส่วนที่ข้าพเจ้าต้องศึกษาในการลำดับเรื่องราวใหม่ เนื่องจากในภาพยนตร์เป็นเรื่องส่วนตัวที่เกิดขึ้นจริงของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นเรื่องที่ละเอียดมาก ของต้องใช้เวลาในการคิดและทำ เพราะต้องอาศัยความรู้สึกส่วนตัวพอสมควรในการตัดต่อ เพื่อให้สามารถสื่อสารเรื่องราวความเป็นปัจเจก ที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อสารออกมาให้ได้

2. ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้มีการใช้กระบวนการและวิธีการคิดที่อิสระ และได้แรงบันดาลใจมาจากเรื่องส่วนตัวในครอบครัวของข้าพเจ้าเอง จึงไม่ได้สนเรื่องโครงสร้างตามรูปแบบนิยมโดยทั่วไป เพราะข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความจริงในความสัมพันธ์ในครอบครัว ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะสร้างเรื่องราวไปตามความรู้สึกของตัวเองเป็นหลัก เพื่อให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเหมือนกระจกที่สะท้อนเรื่องราวชีวิตจริงของตัวเอง และของตัวข้าพเจ้าเอง

บรรณานุกรม

จากวารสารสภาการพยาบาล ปีที่ 28 ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม 2556
ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่าน: การประยุกต์ใช้ในการพยาบาลครอบครัว

รายวิชา แนวคิดทางทัศนศิลป์ 2 ผศ.ดร.ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน หน้า 32 แหล่งที่มา
<http://www.academia.edu/12037504/เทคนิคการพัฒนาแนวความคิด>

รายวิชา แนวคิดทางทัศนศิลป์ 2 ผศ.ดร.ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน หน้า 31 แหล่งที่มา
<http://www.academia.edu/12037504/เทคนิคการพัฒนาแนวความคิด>

www.beger.co.th/หลากหลายไอเดีย/ความหมายและพลังของสีแต่ละสี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล
ที่อยู่

นาย บรรณวิฑิต วิลาวรรณ
639 ซอยลาซาล 24 เขตบางนา แขวงบางนา
จังหวัด กรุงเทพมหานคร ไปรษณีย์ 10260
E-mail : aun_bun337@hotmail.com ,
tasana.production@gmail.com
www.facebook.com/Bunvithit Un Bun Wilawan
Line ID : iamunbun
vimeo.com/tasana
เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ 081-699-1966

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550 - 2552	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนลาซาล กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2553 - 2555	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนลาซาล กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2557 - 2560	ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชาศิลปะสาขากาพย์และดิจิทัล มีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงานหรือรางวัล และทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2558	ผลงานกำกับและเขียนบทภาพยนตร์สั้น เรื่อง “บางสิ่ง” (DEFINITELY MAYBE) ผลงานการควบคุมการผลิตการจัดแสดงงานภาพยนตร์และ เทศกาลดนตรี FILM FEST 8 “DAYS AFTER ZOMBIE”
-----------	---

- พ.ศ. 2558 ผลงานการควบคุมการผลิตนิทรรศการและการจัดแสดงงาน
See all Scene ภาควิชาศิลปะศิลป์
- ผลงานการควบคุมการผลิตการจัดแสดงภาพยนตร์
เนื้อหนัง Fresh & Rare ณ หอศิลป์พระจอมเกล้าฯ
- พ.ศ. 2559 ผลงานการควบคุมการผลิต TV SCOOP เรื่อง “เสียงสะท้อน
จากฝันป่าตะวันตก” โครงการเครือข่ายมหาวิทยาลัย
สร้างสรรค์สังคม
- ผลงานกำกับศิลป์ และควบคุมการผลิตมิวสิควีดีโอเพลง
สาวน้อยหมวกแดง (LITTLE RED RIDING HOOD)
ศิลปินวง MONOMANIA
- พ.ศ. 2559 ผลงานควบคุมการผลิตการจัดแสดงละครเวที
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ปีที่ 13 ประจำปี 2559
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ROBOT BOY เพื่อนใหม่หัวใจจักรกล
- ผลงานการควบคุมการผลิตภาพยนตร์บันเทิงขนาดยาว เรื่อง
MAGIC HOURS
- ผลงานการกำกับภาพยนตร์สั้น โครงการประกวดภาพยนตร์
ขนาดสั้น KRUNGSRI CAT FILM เรื่อง 1.9 มิติ
- ผลงานการออกแบบและการจัดแสดงนิทรรศการ โครงการ
“HAPPY BIRD DAY สุขสันต์วันกลับคืน” วิทยาลัยเทคโนโลยี
โดยเครือข่ายมหาวิทยาลัยสร้างสรรค์สังคม ณ หอศิลป์
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2560 ผลงานการควบคุมการผลิตมิวสิควีดีโอเพลง ช่วงเวลา
(A Moment) ศิลปินวง Zweed n' Roll

- พ.ศ. 2560 ฝึกงานที่ บริษัท อายดรอปเปอร์ ฟิลล์ จำกัด
การติดต่อและการวางแผนประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์สารคดี
เรื่อง นีรันดร์รัตรี / Phantom of Illumination
- ได้รับทุนสนับสนุนศิลปนิพนธ์ จากกองทุนส่งเสริมการศึกษา
การสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม
ติณสูลานนท์”
- พ.ศ. 2561 ผลงานการกำกับภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์ และควบคุมการผลิต
ภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง พ่อเป็นคนสร้างบ้าน / Father is a
Builder